

Bruxelles, den 30. november 2015
(OR. en)

14536/15

Interinstitutionel sag:
2015/0225 (COD)

EF 209
ECOFIN 918
SURE 38
CODEC 1584

NOTE

fra:	formandskabet/Generalsekretariatet for Rådet
til:	delegationerne
Vedr.:	Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber - <i>Formandskabets kompromisforslag</i>

Vedlagt følger til delegationerne formandskabets tredje kompromisforslag til ovennævnte forslag.

I forhold til det andet kompromisforslag (ST 14496/15) er ny tekst markeret med **fede typer og understregning**, og udgået tekst er angivet med [...].

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber
(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Securitiseringer er en vigtig bestanddel af velfungerende finansielle markeder, idet de bidrager til at sprede institutternes finansierings- og risikospredningskilder og til at frigøre lovpligtig kapital, som derefter kan reallokeres til støtte for yderligere långivning. Endvidere giver securitiseringer institutterne og andre markedsdeltagere yderligere investeringsmuligheder og muliggør derved porteføljespredning samt fremmer strømmen af midler til virksomheder og privatpersoner både i medlemsstaterne og på tværs af grænser i hele Unionen. Disse fordele bør dog ses i forhold til deres eventuelle omkostninger. Som det kunne konstateres i den første fase af finanskrisen, som startede i sommeren 2007, førte usund praksis i securitiseringsmarkederne til en væsentlig trussel mod det finansielle systems integritet, navnlig på grund af overdreven gearing, uigennemsigtige og komplekse strukturer, som gjorde prisfastsættelse problematisk, mekanisk afhængighed af eksterne kreditvurderinger og et skævt forhold mellem investorers og eksponeringsleverende institutters interesser (agency risks).

¹ EUT C 68 af 6.3.2012, s. 39.

- (2) I de senere år er omfanget af securitiseringsudstedelser af flere årsager forblevet under højdepunktet før krisen, bl.a. på grund af den stigmatisering, der generelt er forbundet med disse transaktioner. Securitiseringsmarkedernes genopbygning bør baseres på sund og forsigtig markedspraksis for at hindre den række forhold, som udløste finanskrisen, i at genopstå. Ved [securitiseringsforordningen] indføres derfor de væsentligste led i en overordnet ramme for securitisering, med ad hoc-kriterier til at identificere simple, transparente og standardiserede securitiseringer (STS-securitiseringer) og en tilsynsordning til at overvåge, om eksponeringsleverende institutter, organiserende institutter, udstedere og institutionelle investorer anvender disse kriterier korrekt. Ved [securitiseringsforordningen] stilles der endvidere en række fælles krav til alle sektorer, som beskæftiger sig med finansielle tjenesteydelser, for så vidt angår risikotilbageholdelse, rettidig omhu og offentliggørelse af oplysninger.
- (3) I overensstemmelse med målsætningen for [securitiseringsforordningen] bør de lovpligtige kapitalkrav i forordning (EU) nr. 575/2013 til institutter, der er eksponeringsleverende eller organiserende, eller som investerer i securitiseringer, ændres, således at de på passende vis afspejler de særlige karakteristika ved STS-securitiseringer og tager højde for de mangler ved rammebestemmelserne, som kom til syne under finanskrisen, dvs. den mekaniske afhængighed af eksterne kreditvurderinger, overdrevent lave risikovægte for højtratede securitiseringstrancher, og omvendt, overdrevent høje risikovægte for lavtratede trancher samt utilstrækkelig risikofølsomhed. Den 11. december 2014 offentliggjorde Baselkomitéen for Banktilsyn (BCBS), netop for at tage højde for disse mangler, sine ændringer af regelsættet for securitisering (det ændrede Baselregelsæt), med en række ændringer af de lovpligtige kapitalkrav for securitiseringer. Ændringerne af forordning (EU) nr. 575/2013 bør afspejle bestemmelserne i det ændrede Baselregelsæt.

- (4) Kapitalkravene til positioner i en securitisering i forordning (EU) nr. 575/2013 bør være omfattet af de samme beregningsmetoder i alle institutter. Hvis instituttet har tilladelse til at anvende den interne ratingbaserede metode (IRB-metoden) i forbindelse med eksponeringer af samme type som securitiseringens underliggende eksponeringer og kan beregne de lovpligtige kapitalkrav i forbindelse med de underliggende eksponeringer, som om de ikke var securitiserede (K_{IRB}), i alle tilfælde ved anvendelse af visse forud fastsatte input, der anvendes inden for en tilsynsmæssigt fastsat formel (SEC-IRBA), bør det i første omgang, også for at fjerne enhver form for mekanisk afhængighed af eksterne kreditvurderinger, anvende sin egen beregning af lovpligtige kapitalkrav. Institutter, som ikke må anvende SEC-IRBA i forbindelse med deres positioner i en given securitisering, bør så anvende en ekstern ratingbaseret metode for securitiseringer (SEC-ERBA). Efter SEC-ERBA bør securitiseringstrancher tildeles kapitalkrav på grundlag af deres eksterne rating. Institutter kan, når de første to metoder ikke er tilgængelige eller brug af SEC-ERBA ville medføre lovpligtige kapitalkrav, der ikke står i et rimeligt forhold til den kreditrisiko, der er indbygget i de underliggende eksponeringer, kunne anvende standardmetoden for securitiseringer (SEC-SA), som bør være baseret på en tilsynsmæssigt fastsat formel, der som input anvender de kapitalkrav, der ville blive beregnet efter standardmetoden for kreditrisici (standardmetoden) i forbindelse med de underliggende eksponeringer, hvis disse ikke havde været securitiseret (K_{SA}).

- (5) Agency risks og modelrisici er mere udbredt i forbindelse med securitiseringer end i forbindelse med andre finansielle aktiver og giver anledning til en vis usikkerhed ved beregningen af kapitalkrav til securitiseringer, også selv når der er taget højde for alle relevante risikofaktorer. For at tage passende hensyn til disse risici bør forordning (EU) nr. 575/2013 ændres, således at der indføres en bundgrænse for risikovægten på 15 % i forbindelse med alle securitiseringspositioner. Resecuritiseringer er dog kendetegnet ved større kompleksitet og større risici, og derfor bør positioner heri være omfattet af en mere konservativ beregning af lovpligtig kapital og en bundgrænse for risikovægten på 100 %.
- (6) Institutter bør i forbindelse med en foranstillet position ikke være underlagt et krav om at anvende en større risikovægt end den risikovægt, der ville finde anvendelse, hvis instituttet besad de underliggende eksponeringer direkte, således at der tages højde for den kreditforbedring, der kommer foranstillede positioner til gode på bekostning af efterstillede trancher i securitiseringsstrukturen. Forordning (EU) nr. 575/2013 bør derfor omfatte en gennemsigthedsmetode, i henhold til hvilken foranstillede securitiseringspositioner bør tildeles en maksimumsriskovægt svarende til den eksponeringsvægtede gennemsnitsriskovægt, der finder anvendelse på de underliggende eksponeringer, og en sådan metode bør på visse betingelser kunne anvendes, uanset om den relevante position er ratet eller ikke ratet, og uanset hvilken metode der anvendes i forbindelse med den underliggende pulje (standardmetoden eller IRB-metoden).
- (7) I henhold til det gældende regelsæt har institutter, som kan beregne kapitalkravene for de underliggende eksponeringer efter IRB-metoden, som om disse eksponeringer ikke var securitiseret (K_{IRB}), mulighed for at anvende et overordnet loft for den maksimale størrelse af de risikovægtede eksponeringer. Da securitiseringsprocessen reducerer den risiko, der er forbundet med de underliggende eksponeringer, bør alle eksponeringsleverende og organiserende institutter have mulighed for at anvende dette loft, uanset hvilken metode de anvender til at beregne lovpligtige kapitalkrav for positionerne inden for securitiseringen.

- (8) Som fremhævet af Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) i rapporten om kvalificering af securitiseringer fra juli 2015² klarede STS-securitiseringer sig i henhold til empiriske data om misligholdelse og tab bedre under finanskrisen end andre securitiseringer, hvilket skyldes de simple og transparente strukturer og den robuste gennemførelsespraksis, som der gøres brug af i forbindelse med STS-securitisering, og som reducerer kreditrisici, operationelle risici og agency risks. Forordning (EU) nr. 575/2013 bør derfor ændres, således at der som anbefalet af EBA i rapporten indføres en passende risikofølsom kalibrering for STS-securitiseringer, der navnlig indebærer en lavere bundgrænse for risikovægt på 10 % for foranstillede positioner.
- (9) Definitionen af STS-securitiseringer med henblik på lovpligtige kapitalkrav i forordning (EU) nr. 575/2013 bør begrænses til securitiseringer, hvor ejendomsretten til de underliggende eksponeringer overføres til en securitiseringsenhed med særligt formål (SSPE) (traditionelle securitiseringer). Institutter, som beholder foranstillede positioner i syntetiske securitiseringer med sikkerhed i en underliggende pulje af lån til små og mellemstore virksomheder (SMV'er), bør dog have mulighed for at anvende de lavere kapitalkrav for STS-securitiseringer i forbindelse med disse positioner, når sådanne transaktioner i overensstemmelse med visse strenge kriterier anses for at være af høj kvalitet. I de tilfælde, hvor en sådan undergruppe af syntetiske securitiseringer garanteres eller regaranteres af en medlemsstats centralregering eller centralbank eller af **en støtte**[...]enhed [...], skal den gunstigere behandling for så vidt angår kapitalkrav, der ville kunne anvendes i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013, dog være i overensstemmelse med statsstøttere reglerne.

² Jf. <https://www.eba.europa.eu/documents/10180/950548/EBA+report+on+qualifying+securitisation.pdf>

- (10) Der bør kun foretages konsekvensændringer af de resterende lovpligtige kapitalkrav for securitiseringer i forordning (EU) nr. 575/2013, i det omfang det er nødvendigt for at afspejle det nye hierarki af metoder og de særlige bestemmelser om STS-securitiseringer. Navnlig bør bestemmelserne om anerkendelse af væsentlig risikooverførsel og kravene om eksterne kreditvurderinger fortsat finde anvendelse på stort set samme betingelser som hidtil. Femte del i forordning (EU) nr. 575/2013 bør dog udgå i sin helhed med undtagelse af kravet om supplerende risikovægte, som bør finde anvendelse på institutter, der viser sig at have overtrådt bestemmelserne i kapitel 2 i [securitiseringsforordningen].
- (11) *udgået*
- (12) De ændringer af forordning (EU) nr. 575/2013, der er omhandlet i denne forordning, bør finde anvendelse på securitiseringer udstedt på eller efter den dato, fra hvilken denne forordning finder anvendelse, og på udestående securitiseringer pr. nævnte dato. Af hensyn til retssikkerheden og for at reducere de midlertidige omkostninger mest muligt bør institutter dog have mulighed for at fritage alle udestående securitiseringspositioner, som de besidder på nævnte dato, indtil senest den 31. december 2019. Når institutter benytter sig af denne mulighed, bør udestående securitiseringer fortsat være omfattet af de gældende bestemmelser i forordning (EU) nr. 575/2013 i den udgave, der fandt anvendelse før den dato, fra hvilken denne forordning finder anvendelse —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændring af forordning (EU) nr. 575/2013

Forordning (EU) nr. 575/2013 ændres således:

- 1) I artikel 4, stk. 1, foretages følgende ændringer:
 - a) Nr. 13) og 14) affattes således:

"13) "eksponeringsleverende institut": eksponeringsleverende institut som defineret i artikel 2, nr. 3), i [securitiseringsforordningen]

14) "organiserende institut": organiserende institut som defineret i artikel 2, nr. 5), i [securitiseringsforordningen]"
 - b) Nr. 61) og 63) affattes således:

"61) "securitisering": securitisering som defineret i artikel 2, nr. 1), i [securitiseringsforordningen]"

"63) "resecuritisering": resecuritisering som defineret i artikel 2, nr. 4), i [securitiseringsforordningen]"

c) Nr. 66) og 67) affattes således:

"66) "securitiseringsenhed med særligt formål" eller "SSPE": securitiseringsenhed med særligt formål eller SSPE som defineret i artikel 2, nr. 2), i [securitiseringsforordningen]

67) "tranche": tranche som defineret i artikel 2, nr. 6), i [securitiseringsforordningen]"

2) I artikel 36, stk. 1, litra k), affattes nr. ii) således:

"ii) securitiseringspositioner i overensstemmelse med artikel 244, stk. 1, litra b), artikel 245, stk. 1, litra b), og artikel 253"

3) Artikel 109 affattes således:

"Artikel 109

Behandling af securitiseringspositioner

Institutter beregner den risikovægtede eksponering for en position, som de besidder i en securitisering, i overensstemmelse med kapitel 5."

3a) I artikel 134 affattes stk. 6 således:

"6. Hvis et institut yder kreditrisikoafdækning for en række eksponeringer, således at den n'te misligholdelse blandt disse eksponeringer udløser betaling, og således at denne kreditbegivenhed bringer kontrakten til ophør, aggregeres risikovægtene for eksponeringerne i kurven, med undtagelse af n-1-eksponeringer, op til højst 1 250 % og ganges med den nominelle værdi af den afdækning, der ydes af kreditderivatet, for at nå frem til den risikovægtede aktivværdi. De n-1-eksponeringer, der skal udeholdes fra aggregeringen, fastsættes således, at de indbefatter de eksponeringer, der hver især resulterer i en lavere risikovægtet værdi end den risikovægtede værdi af samtlige eksponeringer i aggregeringen."

4) I artikel 153 affattes stk. 7 således:

"7. For erhvervede erhvervsfordringer kan købsrabatter, der kan tilbagebetales, sikkerhed eller delgarantier, der giver first loss-kreditrisikoafdækning over for tab som følge af misligholdelse og udvanding eller begge dele, behandles som en first loss-kreditrisikoafdækning, der ydes af køberen af fordringerne i overensstemmelse med kapitel 5. Sælgeren af fordringerne behandler købsrabatter, der kan tilbagebetales, som en eksponering mod en first loss-tranche i overensstemmelse med kapitel 5, afdeling 3, underafdeling 2 og 3. Udbyderen af sikkerhed eller delgarantier, der giver first loss-beskyttelse over for tab som følge af misligholdelse og udvanding eller begge dele, behandler disse som en eksponering mod en first loss-tranche i overensstemmelse med kapitel 5.

5) I artikel 154 affattes stk. 6 således:

"6. For erhvervede detailfordringer kan købsrabatter, der kan tilbagebetales, sikkerhed eller delgarantier, der giver first loss-beskyttelse over for tab som følge af misligholdelse og udvanding eller begge dele, behandles som en first loss-kreditrisikoafdækning, der ydes af køberen af fordringerne i overensstemmelse med kapitel 5. Udbyderen af sikkerhed eller delgarantier, der giver first loss-beskyttelse over for tab som følge af misligholdelse og udvanding eller begge dele, behandler disse som en eksponering mod en first loss-tranche i overensstemmelse med kapitel 5, afdeling 3, underafdeling 2 og 3."

6) I artikel 197, stk. 1, affattes litra h) således:

"h) securitiseringspositioner, der ikke er resecuritiseringspositioner, og som er omfattet af en risikovægt på 100 % eller derunder i henhold til artikel 261-264."

7) I tredje del, afsnit II, affattes kapitel 5 således:

"KAPITEL 5

AFDELING 1

DEFINITIONER OG KRITERIER FOR STS-SECURITISERINGER

Artikel 242

Definitioner

I dette kapitel forstås ved:

- 1) "clean-up call option": en kontraktbestemt option, som giver det eksponeringsleverende institut mulighed for at købe securitiseringspositionerne, før alle de securitiserede eksponeringer er tilbagebetalt, enten ved i tilfælde af traditionelle securitiseringer at genkøbe de resterende underliggende eksponeringer i puljen eller ved i tilfælde af syntetiske securitiseringer at annullere kreditrisikoafdækningen, i begge tilfælde når de udestående underliggende eksponeringer når ned til eller under et bestemt forud fastsat niveau
- 2) "kreditforbedrende interest-only strip": et balanceført aktiv, som svarer til en vurdering af betalingsstrømme i tilknytning til fremtidig marginindkomst og er en efterstillet tranche i securitiseringen
- 3) "likviditetsfacilitet": en likviditetsfacilitet som defineret i artikel 2, nr. 14), i [securitiseringsforordningen]
- 4) "ikke ratet position": en securitiseringsposition, som ikke har en kreditvurdering foretaget af et ECAI som defineret i afdeling 4
- 5) "ratet position": en securitiseringsposition, som har en kreditvurdering foretaget af et ECAI som defineret i afdeling 4
- 6) "foranstillet securitiseringsposition": en position med sikkerhed i eller sikret ved et prioriteret krav i forbindelse med samtlige underliggende eksponeringer, idet der i denne forbindelse ikke tages hensyn til forfaldne beløb under kontrakter vedrørende rente- eller valutaderivater, forfaldne gebyrer eller andre tilsvarende betalinger

- 7) "IRB-pulje": en pulje af underliggende eksponeringer, i forbindelse med hvilken instituttet har tilladelse til at anvende IRB-metoden og kan beregne den risikovægtede eksponering i henhold til kapitel 3 for alle disse eksponeringer
- 8) *udgået*
- 9) "blandet pulje": en pulje af underliggende eksponeringer, i forbindelse med hvilken instituttet har tilladelse til at anvende IRB-metoden og kan beregne den risikovægtede eksponering i henhold til kapitel 3 for nogle, men ikke alle eksponeringer
- 10) *udgået*
- 11) "overkollateralisering": enhver form for kreditforbedring, hvorved underliggende eksponeringer opføres til en værdi, som er større en securitiseringspositionernes værdi
- 12) "STS-securitisering": en securitisering som defineret i artikel 6 i [securitiseringsforordningen]
- 13) "ABCP-program" (asset-backed commercial paper programme): ABCP-program (asset-backed commercial paper programme som defineret i artikel 2, nr. 7), i [securitiseringsforordningen]
- 14) "traditionel securitisering": traditionel securitisering som defineret i artikel 2, nr. 9), i [securitiseringsforordningen]
- 15) "syntetisk securitisering": syntetisk securitisering som defineret i artikel 2, nr. 10), i [securitiseringsforordningen]
- 16) "revolverende eksponering": revolverende eksponering som defineret i artikel 2, nr. 15), i [securitiseringsforordningen]

- 17) "førtidsindfrielsesbestemmelse": førtidsindfrielsesbestemmelse som defineret i artikel 2, nr. 17), i [securitiseringsforordningen]
- 18) "first loss"-tranche": first loss-tranche som defineret i artikel 2, nr. 18), i [securitiseringsforordningen]
- 19) "administrationsselskab": administrationsselskab som defineret i artikel 142, stk. 1, nr. 8)
- 20) "securitiseringsposition": en eksponering mod en securitisering som defineret i artikel 2, nr. 19), i [securitiseringsforordningen]
- 21) "resecuritiseringsposition": en eksponering mod en resecuritisering
- 22) "ABCP-transaktion" (asset-backed commercial paper transaction): ABCP-transaktion (asset-backed commercial paper transaction) som defineret i artikel 2, nr. 8), i [securitiseringsforordningen]
- 23) "støtteenhed": et selskab eller en enhed, der oprettet af en medlemsstats centralregering eller regionale myndighed og yder støttelån eller støttegarantier [...], og hvis primære mål ikke er at give overskud **eller maksimere markedsandelen**, men at fremme almene samfundsmæssige målsætninger, forudsat at denne regering eller myndighed er forpligtet til at afdække selskabets eller enhedens økonomiske grundlag og opretholde dets/dens levedygtighed i hele dets/dens levetid, eller at mindst 90 % af dets/dens oprindelige **kapital eller** finansiering eller det støttelån, som det/den yder, direkte eller indirekte garanteres af medlemsstatens centralregering eller regionale myndighed.

Med hensyn til nr. 6) betragtes to eller flere securitiseringspositioner med forskellige løbetider som foranstillede securitiseringspositioner, hvis de har sikkerhed i eller er sikret ved et prioriteret krav i forbindelse med samtlige underliggende eksponeringer, idet der i denne forbindelse ikke tages hensyn til forfaldne beløb under kontrakter vedrørende rente- eller valutaderivater, forfaldne gebyrer eller andre tilsvarende betalinger, og de deler tabsallokering på et pro rata-grundlag.

Artikel 243
Kriterier for STS-securitiseringer

1. Positioner i et ABCP-program, der betragtes som positioner i en STS-securitisering, skal opfylde følgende supplerende krav for at blive godkendt til den behandling, der er omhandlet i artikel 260, 262 og 264:
 - a) i forbindelse med alle transaktioner inden for ABCP-programmet opfylder de underliggende eksponeringer på det tidspunkt, hvor eksponeringerne blev føjet til ABCP-programmet, efter det eksponeringsleverende instituts eller den oprindelige långivers bedste overbevisning betingelserne for efter standardmetoden og under hensyntagen til anerkendt kreditrisikoreduktion at blive tildelt en risikovægt, der svarer til eller er mindre end 75 % på individuelt grundlag, når eksponeringen er en detaileksponering, eller 100 % for alle andre eksponeringer
 - aa) den risikovægt, som instituttet vil tillægge en likviditetsfacilitet, der fuldt ud dækker den ABCP, der er udstedt i henhold til programmet, svarer til eller er mindre end 100 %, uanset litra a), når instituttet anvender bestemmelsen i artikel 248, stk. 3, eller har fået tilladelse til at anvende den interne vurderingsmetode i overensstemmelse med artikel 265

- b) den samlede værdi af alle eksponeringer mod en enkelt låntager i ABCP-programmet udgør højst 1 % af den samlede værdi af alle eksponeringer inden for ABCP-programmet på det tidspunkt, hvor eksponeringerne blev føjet til ABCP-programmet. I forbindelse med denne beregning betragtes låne- og leasingaftaler med en gruppe af indbyrdes forbundne kunder, som omhandlet i artikel 4, stk. 1, nr. 39), efter det organiserende instituts bedste overbevisning som eksponeringer mod en enkelt låntager.

For så vidt angår tilgodehavender fra salg finder første afsnit ikke anvendelse, når kreditrisikoen ved disse tilgodehavender er fuldt ud omfattet af anerkendt kreditrisikoafdækning i henhold til kapitel 4, forudsat at udbyderen af kreditrisikoafdækningen i den forbindelse er et institut, et forsikringsselskab eller et genforsikringsselskab. I dette afsnit anvendes kun den del af tilgodehavenderne fra salg, der efter hensyntagen til virkningen af eventuelle købsrabatter og overkollateralisering er tilbage, når det skal bestemmes, om de er fuldt ud omfattet, og om koncentrationsgrænsen er nået.

2. Positioner i andre securitiseringer end et ABCP-program, der betragtes som positioner i en STS-securitisering, skal opfylde følgende supplerende krav for at blive godkendt til den behandling, der er omhandlet i artikel 260, 262 og 264:
- a) de underliggende eksponeringer er indgået i overensstemmelse med sunde og veldefinerede kriterier for långivning, idet der er taget hensyn til kriterierne i artikel 79 i direktiv 2013/36/EU
- b) ved tilføjelsen til securitiseringen udgør den samlede værdi af alle eksponeringer mod en enkelt låntager i puljen højst 1 % af værdien af den samlede udestående værdi af puljen af underliggende eksponeringer. I forbindelse med denne beregning betragtes låne- og leasingaftaler med en gruppe af indbyrdes forbundne kunder, som omhandlet i artikel 4, stk. 1, nr. 39), som eksponeringer mod en enkelt låntager

- c) ved tilføjelsen til securitiseringen opfylder de underliggende eksponeringer betingelserne for efter standardmetoden og under hensyntagen til anerkendt kreditrisikoreduktion at blive tildelt en risikovægt, der svarer til eller er mindre end:
- i) 40 % på grundlag af et vægtet gennemsnit af eksponeringsværdien for porteføljen, når eksponeringerne er lån sikret ved pant i beboelsesejendom eller boliglån med fuld garanti, som omhandlet i artikel 129, stk. 1, litra e)
 - ii) 50 % på individuelt grundlag, når eksponeringen er et lån sikret ved pant i erhvervsejendom
 - iii) 75 % på individuelt grundlag, når eksponeringen er en detaileksponering
 - iv) 100 % på individuelt grundlag, for alle andre eksponeringer
- d) når litra c), nr. i) og ii), finder anvendelse, må lån sikret ved efterstillede sikkerhedsrettigheder til et givet aktiv kun føjes til securitiseringen, når alle lån sikret ved foranstillede sikkerhedsrettigheder til dette aktiv også føjes til securitiseringen
- e) når litra c), nr. i), finder anvendelse, må ingen lån i puljen af underliggende eksponeringer ved tilføjelsen til securitiseringen have en belåningsgrad på over 100 % som fastsat i henhold til artikel 129, stk. 1, litra d), nr. i), og artikel 229, stk. 1.

Risikovægtene i litra c) skal beregnes, inden der anvendes højere risikovægte eller strengere kriterier i overensstemmelse med artikel 124, stk. 2.

AFDELING 2
ANERKENDELSE AF VÆSENTLIG RISIKOOVERFØRSEL

Artikel 244
Traditionel securitisering

1. Det eksponeringsleverende institut ved en traditionel securitisering kan udelukke de underliggende eksponeringer fra sin beregning af de risikovægtede værdier af eksponeringer og i givet fald af de forventede tab, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:
 - a) En væsentlig kreditrisiko i forbindelse med de underliggende eksponeringer er overført til tredjeparter.
 - b) Det eksponeringsleverende institut anvender en risikovægtning på 1 250 % for alle sine securitiseringspositioner i securitiseringen eller fratrækker disse securitiseringspositioner i den egentlige kernekapital, jf. artikel 36, stk. 1, litra k).
2. En væsentlig kreditrisiko anses for at være overført i følgende tilfælde:
 - a) De risikovægtede eksponeringsværdier af de mezzaninsecuritiseringspositioner, som det eksponeringsleverende institut besidder i securitiseringen, overstiger ikke 50 % af de risikovægtede eksponeringsværdier af alle mezzaninsecuritiseringspositioner i securitiseringen.
 - b) Det eksponeringsleverende institut besidder ikke mere end 20 % af eksponeringsværdien af first loss-tranchen i securitiseringen, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:
 - i) det eksponeringsleverende institut kan godtgøre, at eksponeringsværdien af first loss-tranchen overstiger et velfunderet skøn over det forventede tab på de underliggende eksponeringer væsentligt
 - ii) der er ingen mezzaninpositioner i securitiseringen.

Hvis den mulige reduktion i den risikovægtede værdi af eksponeringen, som det eksponeringsleverende institut ville kunne opnå ved securitiseringen i litra a) eller b), ikke er underbygget af en tilsvarende kreditrisikooverførsel til tredjeparter, kan de kompetente myndigheder fra sag til sag beslutte, at en væsentlig kreditrisiko ikke anses for at være overført til tredjeparter.

I forbindelse med dette stykke anses en securitiseringsposition for at være en mezzaninsecuritiseringsposition, hvis den opfylder følgende krav:

- a) den er omfattet af en risikovægtning, der er mindre end 1 250 %, jf. denne afdeling, eller den er, i mangel af en position med den pågældende risikovægtning, mere privilegeret end first loss-tranchen, og
- b) den er omfattet af en risikovægtning, der er større end 25 % efter SEC-IRBA, SEC-ERBA eller SEC-SA, alt efter hvad der finder anvendelse, og er efterstillet den foranstillede securitiseringsposition.

3. Uanset stk. 2 kan de kompetente myndigheder give de eksponeringsleverende institutter tilladelse til at anerkende en væsentlig kreditrisikooverførsel i forbindelse med securitisering, hvis det eksponeringsleverende institut i hvert tilfælde godtgør, at den reduktion af kapitalgrundlagskrav, som det eksponeringsleverende institut opnår ved securitiseringen, er underbygget af en tilsvarende kreditrisikooverførsel til tredjeparter. Der kan kun gives tilladelse, hvis instituttet opfylder begge følgende betingelser:

- a) Instituttet har tilstrækkelige interne risikostyringspolitikker og -metoder til at vurdere kreditrisikooverførslen.
- b) Instituttet har også anerkendt kreditrisikooverførslen til tredjeparter i hvert tilfælde i forbindelse med instituttets interne risikostyring og dets allokering af den interne kapital.

4. Ud over de krav, der er omhandlet i stk. 1, 2 og 3, skal samtlige følgende betingelser være opfyldt:
- a) Dokumentation vedrørende transaktionen afspejler securitiseringens økonomiske substans.
 - b) Securitiseringspositionerne udgør ikke betalingsforpligtelser for det eksponeringsleverende institut.
 - c) De underliggende eksponeringer anbringes uden for det eksponeringsleverende instituts og dets kreditors rækkevidde på en måde, som opfylder kravet i artikel 8, stk. 1, i [securitiseringsforordningen].
 - d) Det eksponeringsleverende institut bevarer ikke kontrol over de underliggende eksponeringer. Kontrol over de underliggende eksponeringer anses for bevaret, hvis det eksponeringsleverende institut har ret til at genkøbe de tidligere overførte eksponeringer fra modtageren med henblik på at realisere gevinsterne af disse, eller hvis det i øvrigt er forpligtet til igen at påtage sig den overførte risiko. At det eksponeringsleverende institut bevarer sine rettigheder eller forpligtelser vedrørende de underliggende eksponeringer, udgør ikke i sig selv nogen kontrol over eksponeringerne.
 - e) Dokumentation for securitiseringen indeholder ikke betingelser eller bestemmelser, som:
 - i) stiller krav om, at det eksponeringsleverende institut skal ændre de underliggende positioner for at forbedre den gennemsnitlige kvalitet af puljen
 - ii) øger udbyttet, der skal udbetales til indehavere af positioner, eller i øvrigt forbedrer positionerne i securitiseringen ved en forringelse af de underliggende eksponeringers kreditkvalitet.

- f) Dokumentationen vedrørende transaktionen gør det klart, at det eksponeringsleverende eller det organiserende institut kun kan foretage et eventuelt køb eller genkøb af securitiseringspositioner eller et eventuelt genkøb eller en eventuel omlægning eller udskiftning af de underliggende eksponeringer ud over de kontraktlige forpligtelser, hvis sådanne foranstaltninger træffes i overensstemmelse med de gældende markedsvilkår, og parterne i den forbindelse handler i egen interesse på fri og uafhængig basis.
- g) Når der er tale om en clean-up call option, skal en sådan option også opfylde følgende betingelser:
- i) Den kan udnyttes, når det eksponeringsleverende institut ønsker det.
 - ii) Den kan kun udnyttes, når 10 % eller derunder af de underliggende eksponeringers oprindelige værdi ikke er amortiseret.
 - iii) Den er ikke struktureret med henblik på at undgå fordeling af tab på kreditforbedringspositioner eller andre positioner, som indehaves af investorer, og er ikke i øvrigt struktureret med henblik på kreditforbedring.
- h) Det eksponeringsleverende institut har modtaget en udtalelse fra en kvalificeret juridisk rådgiver, hvori det bekræftes, at securitiseringen opfylder betingelserne i litra c) i dette stykke.
5. De kompetente myndigheder orienterer EBA om de tilfælde, hvor de har besluttet, at den mulige reduktion i den risikovægtede værdi af eksponeringen ikke er underbygget af en tilsvarende kreditrisikooverførsel til tredjeparter i overensstemmelse med stk. 2, og de tilfælde, hvor institutter har valgt at anvende bestemmelserne i stk. 3.

6. EBA overvåger de forskellige former for tilsynspraksis i forbindelse med anerkendelse af væsentlig risikooverførsel i traditionelle securitiseringer i overensstemmelse med denne artikel og aflægger senest den 31. december 2017 rapport til Kommissionen om resultaterne. Kommissionen kan efter behørig hensyntagen til rapporten fra EBA vedtage en delegeret retsakt med henblik på at præcisere følgende:
- a) betingelserne for overførsel af væsentlig kreditrisiko til tredjeparter i henhold til stk. 2, 3 og 4
 - b) fortolkningen af "tilsvarende kreditrisikooverførsel til tredjeparter" med henblik på de kompetente myndigheders vurdering, som er omhandlet i det næstsidste afsnit i stk. 2 og i stk. 3
 - c) kravene til de kompetente myndigheders vurdering af securitiseringstransaktioner, i forbindelse med hvilke det eksponeringsleverende institut anmoder om anerkendelse af overførsel af væsentlig kreditrisiko til tredjeparter i henhold til stk. 2 eller 3.

Artikel 245

Syntetisk securitisering

1. Det eksponeringsleverende institut til en syntetisk securitisering kan beregne størrelsen af risikovægtede eksponering og i givet fald størrelsen af de forventede tab vedrørende de underliggende eksponeringer i overensstemmelse med artikel 251 og 252, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:
- a) En væsentlig kreditrisiko er overført til tredjeparter, enten ved hjælp af finansieret eller ufinansieret kreditrisikoafdækning.
 - b) Det eksponeringsleverende institut anvender en risikovægtning på 1 250 % for alle sine securitiseringspositioner i securitiseringen eller fratrækker disse securitiseringspositioner i den egentlige kernekapital, jf. artikel 36, stk. 1, litra k).

2. En væsentlig kreditrisiko anses for at være overført i følgende tilfælde:

- a) De risikovægtede eksponeringsværdier af de mezzaninsecuritiseringerpositioner, som det eksponeringsleverende institut besidder i securitiseringen, overstiger ikke 50 % af de risikovægtede eksponeringsværdier af alle mezzaninsecuritiseringerpositioner i securitiseringen.
- b) Det eksponeringsleverende institut besidder ikke mere end 20 % af eksponeringsværdien af first loss-tranchen i securitiseringen, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:
 - i) det eksponeringsleverende institut kan godtgøre, at eksponeringsværdien af first loss-tranchen overstiger et velfunderet skøn over det forventede tab på de underliggende eksponeringer væsentligt
 - ii) der er ingen mezzaninpositioner i securitiseringen.

Hvis den mulige reduktion i den risikovægtede værdi af eksponeringen, som det eksponeringsleverende institut ville kunne opnå ved securitiseringen, ikke er underbygget af en tilsvarende kreditrisikooverførsel til tredjeparter, kan de kompetente myndigheder fra sag til sag beslutte, at en væsentlig kreditrisiko ikke anses for at være overført til tredjeparter.

I forbindelse med dette stykke anses en securitiseringposition for at være en mezzaninsecuritiseringposition, hvis den opfylder kravene i artikel 244, stk. 2, sidste afsnit.

3. Uanset stk. 2 kan de kompetente myndigheder give de eksponeringsleverende institutter tilladelse til at anerkende en væsentlig kreditrisikooverførsel i forbindelse med securitisering, hvis det eksponeringsleverende institut i hvert tilfælde godtgør, at den reduktion af kapitalgrundlagskrav, som det eksponeringsleverende institut opnår ved securitiseringen, er underbygget af en tilsvarende kreditrisikooverførsel til tredjeparter. Der kan kun gives tilladelse, hvis instituttet opfylder følgende betingelser:
- a) Instituttet har tilstrækkelige interne risikostyringspolitikker og metoder til at vurdere risikooverførslen.
 - b) Instituttet har også anerkendt kreditrisikooverførslen til tredjeparter i hvert tilfælde i forbindelse med instituttets interne risikostyring og dets allokering af den interne kapital.
4. Ud over de krav, der er omhandlet i stk. 1, 2 og 3, skal samtlige følgende betingelser være opfyldt:
- a) Dokumentation vedrørende transaktionen afspejler securitiseringens økonomiske substans.
 - b) Kreditrisikoafdækningen, hvorved kreditrisikoen er overført, er i overensstemmelse med artikel 249.
 - c) Dokumentation for securitiseringen indeholder ikke betingelser eller bestemmelser, som:
 - i) pålægger væsentlige tærskelværdier, under hvilke kreditrisikoafdækningen ikke udløses, hvis en kreditbegivenhed indtræffer
 - ii) giver mulighed for at ophæve risikoafdækningen som følge af en forringelse af de underliggende eksponeringers kreditkvalitet
 - iii) stiller krav om, at det eksponeringsleverende institut skal ændre de underliggende positioners sammensætning for at forbedre den gennemsnitlige kvalitet af puljen

- iv) øger instituttets omkostninger til kreditrisikoafdækning eller udbytte, der skal udbetales til indehavere af positionen i securitiseringen ved en forringelse af de underliggende aktivers kreditkvalitet.
- d) Kreditrisikoafdækningen kan håndhæves i alle relevante retsområder.
- e) Dokumentation vedrørende transaktionen gør det klart, at det eksponeringsleverende eller det organiserende institut kun kan foretage et eventuelt køb eller genkøb af securitiseringspositioner eller et eventuelt genkøb eller en eventuel omlægning eller udskiftning af de underliggende eksponeringer ud over de kontraktlige forpligtelser, hvis sådanne transaktioner gennemføres i overensstemmelse med de gældende markedsvilkår, og parterne i den forbindelse handler i egen interesse på fri og uafhængig basis.
- f) Når der er tale om en clean-up call option, skal en sådan option opfylde samtlige følgende betingelser:
 - i) Den kan udnyttes, når det eksponeringsleverende institut ønsker det.
 - ii) Den kan kun udnyttes, når 10 % eller derunder af de underliggende eksponeringers oprindelige værdi ikke er amortiseret.
 - iii) Den er ikke struktureret med henblik på at undgå fordeling af tab på kreditforbedringspositioner eller andre positioner, som indehaves af investorer i securitiseringen, og er ikke i øvrigt struktureret med henblik på kreditforbedring.
- g) Det eksponeringsleverende institut har modtaget en udtalelse fra en kvalificeret juridisk rådgiver, hvori det bekræftes, at securitiseringen opfylder betingelserne i litra d) i dette stykke.

5. De kompetente myndigheder orienterer EBA om de tilfælde, hvor de har besluttet, at den mulige reduktion i den risikovægtede værdi af eksponeringen ikke er underbygget af en tilsvarende kreditrisikooverførsel til tredjeparter i overensstemmelse med stk. 2, og de tilfælde, hvor institutter har valgt at anvende bestemmelserne i stk. 3.
6. EBA overvåger de forskellige former for tilsynspraksis i forbindelse med anerkendelse af væsentlig risikooverførsel i syntetiske securitiseringer i overensstemmelse med denne artikel og aflægger senest den 31. december 2017 rapport til Kommissionen om resultaterne. Kommissionen kan efter behørig hensyntagen til rapporten fra EBA vedtage en delegeret retsakt med henblik på at præcisere følgende:
 - a) betingelserne for overførsel af væsentlig kreditrisiko til tredjeparter i henhold til stk. 2, 3 og 4
 - b) fortolkningen af "tilsvarende kreditrisikooverførsel til tredjeparter" med henblik på de kompetente myndigheders vurdering, som er omhandlet i det næstsidste afsnit i stk. 2 og i stk. 3
 - c) kravene til de kompetente myndigheders vurdering af securitiseringstransaktioner, i forbindelse med hvilke det eksponeringsleverende institut anmoder om anerkendelse af overførsel af væsentlig kreditrisiko til tredjeparter i henhold til stk. 2 eller 3.

Artikel 246

Operationelle krav vedrørende førtidsindfrielsesbestemmelser

Når securitiseringen omfatter revolverende eksponeringer og bestemmelser om førtidsindfrielse eller lignende, betragtes væsentlig kreditrisiko kun som overført af det eksponeringsleverende institut, hvis kravene i artikel 244 og 245 er opfyldt, og førtidsindfrielsesbestemmelsen, når den er udløst, ikke bevirker, at:

- a) instituttets foranstillede eller sidestillede krav på de underliggende eksponeringer underordnes de øvrige investorers fordringer

- b) instituttets krav på de underliggende eksponeringer ikke underordnes yderligere i forhold til andre parters fordringer
- c) instituttets eksponering mod tab i tilknytning til de underliggende revolverende eksponeringer på anden måde øges.

AFDELING 3
BEREGNING AF DEN RISIKOVÆGTED EKSPOSITION

UNDERAFDELING 1
ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 247
Beregning af den risikovægtede eksponering

1. Hvis et eksponeringsleverende institut har overført væsentlig kreditrisiko i forbindelse med securitiseringens underliggende eksponeringer i overensstemmelse med betingelserne i afdeling 2, og hvis kriterierne i artikel 5a i [STS-forordningen] er opfyldt, må dette institut:
 - a) i tilfælde af traditionelle securitiseringer udelukke de underliggende eksponeringer fra sin beregning af de risikovægtede værdier af eksponeringer og i givet fald af de forventede tab
 - b) i tilfælde af syntetiske securitiseringer beregne de risikovægtede værdier af eksponeringer og i givet fald af de forventede tab vedrørende de underliggende eksponeringer i overensstemmelse med artikel 251 og 252.
2. Hvis det eksponeringsleverende institut har besluttet at anvende stk. 1, skal det beregne de risikovægtede værdier af eksponeringer som fastsat i dette kapitel vedrørende de positioner, som det måtte besidde i securitiseringen.

Hvis det eksponeringsleverende institut ikke har overført væsentlig kreditrisiko eller har besluttet ikke at anvende stk. 1, behøver det ikke beregne risikovægtede værdier af eksponeringer vedrørende nogen af de positioner, det måtte besidde i den pågældende securitisering, men medtager fortsat de underliggende eksponeringer i beregningen af de risikovægtede værdier af eksponeringer, som om de ikke var securitiseret.

3. Foreligger der en eksponering for positioner i forskellige trancher i en securitisering, skal eksponeringen for hver enkelt tranche anses som en separat securitiseringsposition. Udbyderne af kreditrisikoafdækning vedrørende securitiseringspositioner anses for at besidde positioner i securitiseringen. Securitiseringspositioner indbefatter eksponeringer for en securitisering hidrørende fra rente- eller valutaderivatkontrakter, som instituttet har indgået som led i transaktionen.
4. Medmindre securitiseringspositioner fratrækkes i den egentlige kernekapital i henhold til artikel 36, stk. 1, litra k), skal den risikovægtede værdi af eksponeringen medregnes i instituttets sum af risikovægtede værdier af eksponeringer med henblik på artikel 92, stk. 3.
5. Den risikovægtede eksponering for en securitiseringsposition beregnes ved at gange eksponeringsværdien for positionen som beregnet i artikel 248 med den samlede relevante risikovægt.
6. Den samlede risikovægt beregnes som summen af risikovægtningen i dette kapitel og eventuelt supplerende risikovægt i overensstemmelse med artikel 270, litra a).

Artikel 248
Eksponeringsværdi

1. Eksponeringsværdien for en securitiseringsposition beregnes som følger:
 - a) eksponeringsværdien for en balanceført securitiseringsposition er dens regnskabsmæssige værdi efter justeringer af securitiseringspositionen for den relevante specifikke kreditrisiko i overensstemmelse med artikel 110
 - b) eksponeringsværdien for en ikkebalanceført securitiseringsposition er dens nominelle værdi, fratrukket eventuelle kreditrisikojusteringer i overensstemmelse med artikel 110, ganget med den relevante konverteringsfaktor som foreskrevet i dette stykke. Denne konverteringsfaktor er 100 %, medmindre der er tale om faciliteter med kontante forskud. Med henblik på at bestemme eksponeringens værdi for faciliteter med kontante forskud kan der anvendes en konverteringsfaktor på 0 % på den nominelle værdi af en likviditetsfacilitet, som kan ophæves betingelsesløst, under forudsætning af at tilbagebetaling af træk på faciliteten har forrang frem for andre fordringer på pengestrømme fra de underliggende eksponeringer, at betingelserne i stk. 1a er opfyldt, og at institutionen har godtgjort over for den kompetente myndighed, at den anvender en tilstrækkelig konservativ metode til at måle størrelsen af den uudnyttede del
 - c) eksponeringsværdien for en modpartskreditrisiko for en securitiseringsposition, der hidrører fra et af de derivatinstrumenter, som er anført i bilag II, fastlægges i overensstemmelse med kapitel 6.
 - d) et eksponeringsleverende institut kan fratrække beløbet for specifikke kreditrisikoreguleringer på de underliggende eksponeringer i henhold til artikel 110 og eventuelle ikkerefunderbare købsrabatter, der er knyttet til sådanne underliggende eksponeringer, i det omfang de har reduceret egne midler, fra eksponeringsværdien af en securitiseringsposition, der i henhold til underafdeling 3 er tildelt en risikovægt på 1 250 % eller i henhold til artikel 36, stk. 1, litra k), er fratrukket i den egentlige kernekapital.

- 1a. Følgende betingelser skal være opfyldt for at kunne anvende konverteringsfaktoren på 0 % i overensstemmelse med stk. 1, litra b), sidste punktum:
- a) Dokumentationen for likviditetsfaciliteten skal entydigt identificere og afgrænse de omstændigheder, hvorunder faciliteten kan udnyttes.
 - b) Det må ikke være muligt at trække på faciliteten for at yde kreditstøtte ved at dække tab, der allerede er opstået på det tidspunkt, hvor faciliteten udnyttes, og navnlig ikke ved at stille likviditet til rådighed i forbindelse med misligholdte eksponeringer på tidspunktet for udnyttelsen af faciliteten eller ved at erhverve aktiver til mere end deres rimelige værdi.
 - c) Faciliteten må ikke anvendes til at stille permanent eller regelmæssig finansiering til rådighed for securitiseringen.
 - d) Tilbagebetaling af trækninger på faciliteten må ikke være efterstillet fordringer fra investorer, bortset fra fordringer, der opstår i forbindelse med derivatkontrakter vedrørende renter eller valuta, gebyrer eller andre tilsvarende betalinger, og ej heller være genstand for undtagelser eller udsættelse.
 - e) Det må ikke være muligt at trække på faciliteten, efter at alle muligheder for forbedring af kreditkvaliteten, som likviditetsfaciliteten kan være omfattet af, er udtømt.
 - f) Faciliteten skal omfatte en bestemmelse, der medfører en automatisk reduktion af det beløb, der kan udnyttes, svarende til størrelsen af misligholdte eksponeringer, idet misligholdelse har den betydning, der følger af kapitel 3, eller hvor puljen af de securitiserede eksponeringer består af ratede instrumenter, hvorved faciliteten ophæves, hvis den gennemsnitlige kvalitet af puljen falder til under "investment grade".

2. Når et institut har to eller flere overlappende positioner i en securitisering, skal det ved beregning af den risikovægtede eksponering kun medtage en af positionerne.

Når positioner overlapper hinanden delvist, kan instituttet splitte positionen op i to dele og kun anerkende overlapningen i forhold til den ene del i overensstemmelse med første afsnit. Alternativt kan instituttet behandle positionerne, som om de overlapper hinanden helt, ved med henblik på kapitalberegningen at udvide den position, der giver den højeste risikovægtede værdi af eksponeringen.

Instituttet kan også anerkende en overlapning mellem det specifikke kapitalgrundlagskrav for positioner i handelsbeholdningen og kapitalgrundlagskrav for securitiseringspositioner uden for handelsbeholdningen, under forudsætning af at instituttet er i stand til at beregne og sammenligne kapitalgrundlagskravene for de pågældende positioner.

I forbindelse med dette stykke anses to positioner for at overlappe hinanden, når de udligner hinanden på en sådan måde, at instituttet kan udelukke tab, som skyldes den ene position, ved at opfylde de forpligtelser, der kræves i forbindelse med den anden position.

3. Når artikel 270c finder anvendelse på positioner i ABCP'er, kan instituttet anvende den risikovægt, der er tillagt en likviditetsfacilitet, til beregning af den risikovægtede eksponering for ABCP'en, hvis likviditetsfaciliteten dækker 100 % af ABCP'en udstedt af programmet, og likviditetsfaciliteten er sidestillet med ABCP'en, så de udgør en overlappende position. Instituttet skal underrette de kompetente myndigheder, hvis det har brugt bestemmelserne i dette stykke. Instituttet kan med henblik på at fastlægge dækningen på 100 % i dette stykke tage hensyn til andre likviditetsfaciliteter i ABCP-programmet, forudsat at de udgør en overlappende position sammen med ABCP'en.

Artikel 249

Anerkendelse af kreditrisikoreduktion for securitiseringspositioner

1. Institutter kan anerkende finansieret eller ufinansieret kreditrisikoafdækning vedrørende securitiseringspositioner, forudsat at kravene vedrørende kreditrisikoreduktion i dette kapitel og i kapitel 4 overholdes.
2. Som anerkendt finansieret kreditrisikoafdækning anses kun finansielle sikkerheder, der i henhold til kapitel 4 kan anerkendes ved beregning af den risikovægtede eksponering efter kapitel 2, og anerkendelsen af kreditrisikoreduktion er betinget af, at de relevante krav i kapitel 4 overholdes.

Som anerkendt ufinansieret kreditrisikoafdækning og anerkendte udbydere af ufinansieret kreditrisikoafdækning anses kun dem, der kan anerkendes i henhold til kapitel 4, og anerkendelsen af kreditrisikoreduktion er betinget af, at de relevante krav i kapitel 4 overholdes.

3. Uanset stk. 2 skal anerkendte udbydere af ufinansieret kreditrisikoafdækning som omhandlet i artikel 201, stk. 1, litra a)-h), være tildelt en kreditvurdering af et anerkendt ECAI, som er kreditkvalitetstrin 2 eller derover på det tidspunkt, da kreditrisikoafdækningen først blev anerkendt, og derefter kreditkvalitetstrin 3 eller derover. Kravene i dette afsnit finder ikke anvendelse på kvalificerende centrale modparter.

Institutter, som har tilladelse til at anvende IRB-metoden i forbindelse med direkte eksponering for udbyderen af kreditrisikoafdækning, kan vurdere anerkendelse i henhold til første afsnit på grundlag af overensstemmelsen mellem PD for udbyderen af kreditrisikoafdækning og den PD, der er forbundet med de kreditkvalitetstrin, der er omhandlet i artikel 136.

4. Uanset stk. 2 er SSPE'er anerkendte udbydere, hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt:
- a) SSPE'ernes egne aktiver er anerkendte finansielle sikkerheder i overensstemmelse med kapitel 4
 - b) de aktiver, der er omhandlet i litra a), er ikke omfattet af fordringer eller eventualfordringer, som er foranstillede i forhold til eller ligestillede med fordringen eller eventualfordringen i det institut, som modtager ufinansieret kreditrisikoafdækning, og
 - c) alle kravene til anerkendelse af finansielle sikkerheder i kapitel 4 er opfyldt.
5. Ved anvendelsen af stk. 4 begrænses afdækningsbeløbet justeret for eventuelt manglende valutamatch eller løbetidsmatch i overensstemmelse med kapitel 4 (GA) til disse aktivers volatilitetsjusterede markedsværdi, og risikovægten for eksponeringer for udbyderen som angivet i standardmetoden (g) fastsættes som den vægtede, gennemsnitlige risikovægt, der ville finde anvendelse på disse aktiver som finansielle sikkerheder i henhold til standardmetoden.
6. Hvis en securitiseringsposition er omfattet af fuld kreditrisikoafdækning eller en delvis kreditrisikoafdækning på et pro rata-grundlag, skal følgende krav opfyldes:
- a) det institut, der yder kreditrisikoafdækning, beregner den risikovægtede eksponering for den securitiseringsposition, der er omfattet af kreditrisikoafdækning, i overensstemmelse med underafdeling 3, som om det besad den pågældende position direkte
 - b) det institut, der køber kreditrisikoafdækning, beregner den risikovægtede eksponering i overensstemmelse med kapitel 4.

7. I alle tilfælde, der ikke er omfattet af stk. 6, skal følgende krav opfyldes:
- a) det institut, der yder kreditrisikoafdækning, behandler den del af den position, som er omfattet af kreditrisikoafdækning, som en securitiseringsposition og beregner den risikovægtede eksponering, som om det besad den pågældende position direkte, i overensstemmelse med underafdeling 3, jf. dog stk. 8-10
 - b) det institut, der køber kreditrisikoafdækning, beregner den risikovægtede eksponering for den afdækkede position, der er omhandlet i litra a), i overensstemmelse med kapitel 4. Instituttet behandler den del af securitiseringspositionen, som ikke er omfattet af kreditrisikoafdækning, som en separat securitiseringsposition, og beregner den risikovægtede eksponering i overensstemmelse med underafdeling 3, jf. dog stk. 8-10
8. Institutter, som anvender den interne ratingbaserede metode for securitiseringer (SEC-IRBA) eller standardmetoden for securitiseringer (SEC-SA) i underafdeling 3, fastsætter attachment point (A) og detachment point (D) særskilt for hver af de positioner, som fremkommer i henhold til stk. 7, som om de blev udstedt som særskilte securitiseringspositioner ved transaktionens indgåelse. Værdien af henholdsvis KIRB og KSA beregnes under hensyntagen til securitiseringens oprindelige pulje af underliggende eksponeringer.

9. Institutter, som anvender den eksterne ratingbaserede metode for securitiseringer (SEC-ERBA) i underafdeling 3 i forbindelse med den oprindelige securitiseringsposition, beregner den risikovægtede eksponering for de positioner, der fremkommer i henhold til stk. 7, som følger:
- a) hvis den afledte position er foranstillet, tildeles den risikovægten for den oprindelige securitiseringsposition
 - b) hvis den afledte position er efterstillet, kan den tildeles en afledt rating i henhold til artikel 261, stk. 7. I dette tilfælde beregnes tykkelsen (input T) udelukkende på grundlag af den afledte position. Hvis en rating ikke kan afledes, anvender instituttet den største af følgende to risikovægte:
 - i) risikovægten, der fremkommer ved anvendelse af SEC-SA i henhold til stk. 8 og underafdeling 3, eller
 - ii) risikovægten for den oprindelige securitiseringsposition efter SEC-ERBA.
10. Den afledte position, der er efterstillet, skal behandles som en efterstillet securitiseringsposition, selv om den oprindelige securitiseringsposition før beskyttelsen betragtes som foranstillet.

Artikel 250
Implicit støtte

1. Et eksponeringsleverende institut, der har overført væsentlig kreditrisiko i forbindelse med securitiseringens underliggende eksponeringer i overensstemmelse med afdeling 2, og et organiserende institut må ikke med henblik på at reducere investorenes potentielle eller faktiske tab yde støtte til securitiseringen ud over sine kontraktlige forpligtelser.
2. En transaktion anses med henblik på stk. 1 ikke for at udgøre støtte, hvis den indgår behørigt i vurderingen af væsentlig risikooverførsel, og begge parter har gennemført transaktionen i egen interesse på fri og uafhængig basis. Instituttet skal derfor med henblik herpå foretage en fuldstændig kreditvurdering af transaktionen og som minimum tage højde for følgende:

- a) genkøbsprisen
 - b) instituttets kapital og likviditet før og efter genkøb
 - c) udviklingen i de underliggende eksponeringer
 - d) udviklingen i de securitiserede positioner
 - e) virkningen af støtte på det eksponeringsleverende instituts forventede tab i forhold til investorer.
3. Det eksponeringsleverende institut og det organiserende institut underretter den kompetente myndighed om eventuelle transaktioner, der er gennemført i forbindelse med securitiseringen i overensstemmelse med stk. 2.
4. EBA udsteder i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 retningslinjer for, hvad der med henblik på denne artikel svarer til uafhængig basis, og hvornår en transaktion ikke er struktureret til at yde støtte.
5. Opfylder et eksponeringsleverende institut eller et organiserende institut ikke stk. 1 for så vidt angår en securitisering, skal instituttet ved beregning af den risikovægtede eksponering medtage alle den pågældende securitiserings underliggende eksponeringer, som om de ikke var securitiserede, og oplyse:
- a) at det har ydet støtte til securitiseringen i strid med stk. 1, og
 - b) virkningen af den ydede støtte i forhold til kapitalgrundlagskravet.

Artikel 251

Det eksponeringsleverende instituts beregning af risikovægtede eksponeringer, der er securitiseret i en syntetisk securitisering

1. Ved beregning af den risikovægtede eksponering for de underliggende eksponeringer skal det eksponeringsleverende institut for en syntetisk securitisering anvende de beregningsmetoder, som beskrives i denne afdeling, og ikke de i kapitel 2 beskrevne. For institutter, der beregner den risikovægtede eksponering og i givet fald størrelsen af de forventede tab vedrørende de underliggende eksponeringer i henhold til kapitel 3, er det forventede tab på sådanne eksponeringer nul.
2. De krav, der er omhandlet i stk. 1, anvendes på hele puljen af eksponeringer, der sikrer securitiseringen. Under forbehold af artikel 252 beregner det eksponeringsleverende institut den risikovægtede eksponering for alle trancher i securitiseringen i overensstemmelse med bestemmelserne i denne afdeling, herunder de positioner, for hvilke instituttet anerkender kreditrisikoreduktion i overensstemmelse med artikel 249. Den risikovægt, der skal anvendes på positioner, der er omfattet af kreditrisikoreduktion, kan ændres i overensstemmelse med kapitel 4.

Artikel 252

Behandling af manglende løbetidsmatch inden for syntetiske securitiseringer

I forbindelse med beregningen af den risikovægtede eksponering i overensstemmelse med artikel 251 skal der tages hensyn til eventuelt manglende løbetidsmatch mellem den kreditrisikoafdækning, med hvilken risikooverførslen foretages, og de underliggende eksponeringer beregnes som følger:

- a) Som løbetid for de underliggende eksponeringer anvendes den længste løbetid for disse eksponeringer, dog højst fem år. Løbetiden for kreditrisikoafdækningen fastsættes i overensstemmelse med kapitel 4.

- b) Et eksponeringsleverende institut skal ved beregningen af den risikovægtede eksponering for securitiseringspositioner, der i overensstemmelse med denne afdeling tildeles en risikovægt på 1 250 %, ikke tage hensyn til manglende løbetidsmatch. For alle andre positioner anvendes den behandling af manglende løbetidsmatch, som er angivet i kapitel 4, i overensstemmelse med følgende formel:

$$RW^* = ((RW_{SP} \cdot ((t - t^*)/(T - t^*))) + (RW_{Ass} \cdot ((T - t)/(T - t^*))))$$

hvor:

RW^*	=	den risikovægtede eksponering i henhold til artikel 92, stk. 3, litra a)
RW_{Ass}	=	den risikovægtede eksponering for de underliggende eksponeringer, hvis de ikke var securitiseret, beregnet pro rata
RW_{SP}	=	den risikovægtede eksponering beregnet i henhold til artikel 251, hvis der ikke var tale om manglende løbetidsmatch
T	=	løbetiden for de underliggende eksponeringer udtrykt i år
t	=	løbetiden for kreditrisikoafdækningen udtrykt i år
t^*	=	0,25.

Artikel 253

Reduktion af risikovægtede eksponeringer

1. I forbindelse med en securitiseringsposition, hvor der i overensstemmelse med denne afdeling tildeles en risikovægt på 1 250 %, kan institutterne i henhold til artikel 36, stk. 1, litra k), som et alternativ til at medtage positionen i deres beregning af risikovægtede eksponeringer fratrække eksponeringsværdien for en sådan position fra deres egentlige kernekapital. I denne forbindelse kan beregningen af eksponeringsværdien afspejle en anerkendt finansieret risikoafdækning i overensstemmelse med artikel 249.
2. Hvis et eksponeringsleverende institut benytter sig af alternativet i stk. 1, kan det fratrække det beløb, der fratrækkes i henhold til artikel 36, stk. 1, litra k), fra det beløb, der er specificeret i artikel 268 som det maksimale kapitalgrundlagskrav, som ville blive beregnet for de underliggende eksponeringer, hvis de ikke var securitiserede.

UNDERAFDELING 2
HIERARKI AF METODER OG FÆLLES PARAMETRE

Artikel 254
Hierarki af metoder

1. *udgået*
- 2) Institutterne skal anvende en af de metoder, der er omhandlet i underafdeling 3, til at beregne den risikovægtede eksponering i henhold til følgende hierarki:
 - a) Institutterne anvender den interne ratingbaserede metode for securitiseringer (SEC-IRBA), hvis betingelserne i artikel 258 er opfyldt.
 - b) Hvis SEC-IRBA ikke kan anvendes, anvender institutterne den eksterne ratingbaserede metode for securitiseringer (SEC-ERBA) for en ratet position eller en position, for hvilken der kan anvendes en afledt rating i henhold til artikel 261 og 262, eller på betingelserne i artikel 265 og 266 den interne vurderingsmetode.
 - c) Hvis SEC-ERBA ikke kan anvendes, anvender institutterne standardmetoden for securitiseringer (SEC-SA) i henhold til artikel 263 og 264.
3. Uanset stk. 2, litra b), kan institutterne anvende SEC-SA i stedet for SEC-ERBA **for securitiseringspositioner, der opfylder følgende betingelser:**
 - a) [...] securitiseringspositionen er hverken first loss-tranchen eller en mezzaninsecuritiseringsposition som defineret i artikel 244, stk. 2, forudsat at kravet om en risikovægt på 25 % eller mindre i denne forbindelse beregnes i henhold til SEC-SA**
 - b) det er en STS-securitiseringsposition, og**

- c) [...] den risikovægtede eksponering, der fremkommer ved anvendelse af SEC-ERBA **for den pågældende position**, svarer ikke til den kreditrisiko, der er indbygget i securitiseringens underliggende eksponeringer. I dette **litra** [...] forstås der ved "ikke at svare til", at anvendelsen af SEC-ERBA fører til [...] risikovægtede eksponeringsværdier **over** [...] 25 % **i forhold til SEC-SA**.

Hvis et institut har besluttet at anvende SEC-SA i henhold til dette stykke, underretter det **uden unødigt forsinkelse** den kompetente myndighed herom. [...] **E**fter modtagelsen af meddelelsen **kan** den kompetente myndighed kræve, at instituttet anvender SEC-ERBA, i hvilket tilfælde den skal meddele sin afgørelse til instituttet senest tre måneder efter modtagelse af meddelelsen.

Instituttet skal regelmæssigt revidere, om betingelsen i dette stykke fortsat er opfyldt, og meddele sin vurdering til den kompetente myndighed. Efter modtagelse af meddelelsen kan den kompetente myndighed revidere sin vurdering.

4. Uanset stk. 2 kan institutter anvende den interne vurderingsmetode (IAA) til at beregne den risikovægtede eksponering i forhold til en ikke-ratet position i et ABCP-program i henhold til artikel 266, hvis betingelserne i artikel 265 er opfyldt. Hvis et institut har modtaget en tilladelse i henhold til artikel 265, stk. 2, og en særlig position i et ABCP-program henhører under anvendelsesområdet for den pågældende tilladelse, anvender instituttet IAA til at beregne denne positions risikovægtede eksponering.
5. For en position i en resecuritisering anvender institutterne SEC-SA i henhold til artikel 263 med de ændringer, der er omhandlet i artikel 269.
6. I alle andre tilfælde skal securitiseringspositioner tildeles en risikovægt på 1 250 %.

7. De kompetente myndigheder informerer EBA om eventuelle underretninger og beslutninger i henhold til stk. 3. EBA overvåger de forskellige former for praksis i forbindelse med stk. 3, rapporterer årligt til Kommissionen om sine resultater og fastsætter retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010.
8. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter for mindst hvert andet år efter anvendelsesdatoen for denne forordning at revidere overskridelsesprocenten for SEC-ERBA i forhold til SEC-SA med hensyn til risikovægtede værdier af eksponeringer som angivet i stk. 3. De delegerede retsakter, der vedtages i overensstemmelse med dette stykke, skal tage hensyn til rapporterne i stk. 7. Den reviderede overskridelsesprocent, der indføres med de delegerede retsakter vedtaget i overensstemmelse med dette stykke, må ikke være på over 35 % og ikke på under 15 %.

Artikel 255

Fastsættelse af K_{IRB} og K_{SA}

1. Hvis institutter anvender SEC-IRBA som omhandlet i underafdeling 3, skal de beregne K_{IRB} i overensstemmelse med stk. 2-5.
2. Institutter fastsætter K_{IRB} ved at gange den risikovægtede eksponering, som ville blive beregnet i henhold til kapitel 3 for de underliggende eksponeringer, som om de ikke var securitiseret, med 8 % divideret med eksponeringsværdien af de underliggende eksponeringer. K_{IRB} udtrykkes som et decimaltal mellem nul og et.

3. Med henblik på beregning af K_{IRB} omfatter den risikovægtede eksponering, som ville blive beregnet i henhold til kapitel 3 for de underliggende eksponeringer:
- a) størrelsen af de forventede tab i tilknytning til alle securitiseringens underliggende eksponeringer, herunder misligholdte underliggende eksponeringer, som fortsat udgør en del af puljen i henhold til kapitel 3, og
 - b) størrelsen af de uventede tab i tilknytning til alle de underliggende eksponeringer, herunder misligholdte underliggende eksponeringer i puljen i henhold til kapitel 3.
4. Institutter kan beregne K_{IRB} for securitiseringens underliggende eksponeringer i henhold til bestemmelserne i kapitel 3 om beregning af kapitalkrav for erhvervede fordringer. Med henblik herpå behandles detaileksponeringer som erhvervede detailfordringer og ikkedetaileksponeringer som erhvervede erhvervsfordringer.
5. Institutter beregner K_{IRB} særskilt for udvandringsrisiko vedrørende securitiseringers underliggende eksponeringer, når udvandringsrisikoen er væsentlig for sådanne eksponeringer.

Når tab som følge af udvandrings- og kreditrisici behandles samlet i securitiseringen, kombinerer institutterne med henblik på underafdeling 3 K_{IRB} for henholdsvis udvandrings- og kreditrisiko i en fælles K_{IRB} . En fælles reservefond eller overkollateralisering til dækning af tab enten som følge af kredit- eller udvandringsrisiko kan betragtes som en indikator for, at disse risici behandles samlet.

Når udvandrings- og kreditrisici ikke behandles samlet i securitiseringen, ændrer institutterne den behandling, der er omhandlet i det foregående stykke, således at K_{IRB} for henholdsvis udvandrings- og kreditrisiko kombineres på forsigtig vis.

6. Når institutter anvender SEC-SA i henhold til underafdeling 3, beregner de K_{SA} ved at gange den risikovægtede eksponering, som ville blive beregnet i henhold til kapitel 2 for de underliggende eksponeringer, som om de ikke var securitiseret, med 8 % divideret med værdien af de underliggende eksponeringer. K_{SA} udtrykkes som et decimaltal mellem nul og et.

I forbindelse med dette stykke beregner institutterne eksponeringsværdien for de underliggende eksponeringer uden modregning af specifikke kreditrisikoreguleringer og yderligere værdijusteringer i henhold til artikel 34 og 110 og andre reduktioner af kapitalgrundlaget.

7. Når en securitiseringsstruktur omfatter brug af en SSPE, behandles alle SSPE'ens eksponeringer i tilknytning til securitiseringen i forbindelse med stk. 1-6 som underliggende eksponeringer. Institutter kan med henblik på beregning af K_{IRB} eller K_{SA} undlade at medregne SSPE'ens eksponeringer i puljen af underliggende eksponeringer, hvis risikoen som følge af SSPE'ens eksponeringer ikke er væsentlig, eller hvis den ikke har indvirkning på instituttets securitiseringsposition, jf. dog ovenstående.

I forbindelse med finansierede syntetiske securitiseringer medtages eventuelle væsentlige indtægter fra credit-linked notes eller andre finansierede forpligtelser, som SSPE'en har udstedt, og som stilles som sikkerhed for tilbagebetaling af securitiseringspositionerne, i beregningen af K_{IRB} eller K_{SA} , hvis kreditrisikoen ved sikkerhedsstillelsen er omfattet af trancheopdelt tabsallokering.

8. Med henblik på stk. 5, tredje afsnit, udsteder EBA i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 retningslinjer for passende metoder til at kombinere K_{IRB} for udvandings- og kreditrisici, når disse risici ikke behandles samlet i en securitisering.

9. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige standarder, der i nærmere enkeltheder fastlægger betingelserne for, at institutter kan beregne K_{IRB} for de underliggende puljer af securitisering i henhold til stk. 4, navnlig hvad angår:

- a) intern kreditpolitik og modeller til beregning af K_{IRB} for securitisering
- b) anvendelse af forskellige risikofaktorer på den underliggende pulje for at estimere PD og LGD samt
- c) krav om rettidig omhu for at overvåge sælgerne af fordringer og deres tiltag og politikker.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige standarder for Kommissionen senest et år efter denne forordnings ikrafttræden.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i dette stykke omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Fastsættelse af attachment point (A) og detachment point (D)

1. I forbindelse med underafdeling 3 fastsætter institutter attachment point (A) til den tærskelværdi, som udløser allokering af tab i puljen af underliggende eksponeringer til den relevante securitiseringsposition.

Attachment point (A) udtrykkes som et decimaltal mellem nul og et og svarer til forholdet mellem:

- a) den udestående balance i puljen af underliggende eksponeringer for securitiseringen minus den udestående balance i alle trancher, som er foranstillede i forhold til eller sidestillede med den tranche, som indeholder den relevante securitiseringsposition, og
- b) den udestående balance i alle de underliggende eksponeringer for securitiseringen, afhængigt af hvad der er størst.

2. I forbindelse med underafdeling 3 fastsætter institutter detachment point (D) til den tærskelværdi, hvor tab i puljen af underliggende eksponeringer ville medføre tab af hele hovedstolen i den tranche, som indeholder den relevante securitiseringsposition.

Detachment point (D) udtrykkes som et decimaltal mellem nul og et og svarer til forholdet mellem:

- a) den udestående balance i puljen af underliggende eksponeringer for securitiseringen minus den udestående balance i alle trancher, som er foranstillede i forhold til den tranche, som indeholder den relevante securitiseringsposition, og
- b) den udestående balance i alle de underliggende eksponeringer for securitiseringen, afhængigt af hvad der er størst.

3. I forbindelse med stk. 1 og 2 behandler institutter overkollateralisering og finansierede reservekonti som trancher og de aktiver, der omfatter sådanne reservekonti, som underliggende eksponeringer.

4. I forbindelse med stk. 1 og 2 ser institutter bort fra ufinansierede reservekonti og aktiver, som ikke indebærer kreditforbedring, f.eks. dem, der kun tilvejebringer likviditetsstøtte, valuta- eller renteswaps og konti med kontant sikkerhedsstillelse i tilknytning til disse positioner i securitiseringen. I forbindelse med finansierede reservekonti og aktiver, som indebærer kreditforbedring, behandler institutter kun de dele af disse konti eller aktiver, der er tabsabsorberende, som securitiseringspositioner.
5. Hvis to eller flere positioner af samme transaktion har forskellige løbetider, men deler pro rata-tabsallokering, bør beregningen af attachment points (A) og detachment points (D) baseres på den aggregerede udestående balance af disse positioner, og de attachment points (A) og detachment points (D), som er resultatet heraf, skal være identiske.

Artikel 257

Fastsættelse af trancheløbetid (M_T)

1. I forbindelse med underafdeling 3 kan institutter, jf. dog stk. 3, fastsætte trancheløbetid (M_T) enten som:
 - a) den eksponeringsvægtede gennemsnitlige løbetid for de beløb, der kontraktmæssigt forfalder til betaling under tranchen, i henhold til følgende formel:

$$M_T = \sum_t t \cdot CF_t / \sum_t CF_t,$$

hvor CF_t angiver alle de beløb (hovedstol, renter og gebyrer), som låntager kontraktmæssigt skal betale i perioden t eller

- b) tranchens endelige ubetingede udløb i henhold til følgende formel:

$$M_T = 1 + (M_L - 1) \cdot 80\%,$$

hvor M_L er tranchens endelige ubetingede udløb.

2. *udgået*
- 3) I forbindelse med stk. 1 og 2 er fastsættelsen af trancheløbetid (M_T) i alle tilfælde omfattet en bestemmelse om en bundgrænse på et år og et loft på fem år.
4. Når institutter i medfør af kontrakt kan blive udsat for potentielle tab som følge af underliggende eksponeringer, fastsætter instituttet securitiseringspositionens løbetid ved at tage hensyn til sådanne underliggende eksponeringers længste løbetid. I forbindelse med revolverende eksponeringer anvendes den længste kontraktmæssigt mulige resterende løbetid for eksponeringen, som kan tilføjes i den revolverende periode.

UNDERAFDELING 3
METODER TIL BEREKNING AF RISIKOVÆGTET EKSPONERING

Artikel 258

Betingelser for anvendelse af den interne ratingbaserede metode (SEC-IRBA)

1. Institutter anvender SEC-IRBA til at beregne den risikovægtede eksponering, hvis følgende betingelser er opfyldt:
 - a) positionen har sikkerhed i en IRB-pulje eller en blandet pulje, forudsat at instituttet i sidstnævnte tilfælde kan beregne K_{IRB} i henhold til afdeling 3 på som minimum 95 % af den underliggende risikovægtede eksponering
 - b) der er tilstrækkelige tilgængelige oplysninger om securitiseringens underliggende eksponeringer til, at instituttet kan beregne K_{IRB} , og
 - c) instituttet er ikke udelukket fra at anvende SEC-IRBA i forbindelse med en specifik securitiseringsposition i henhold til stk. 2.
2. De kompetente myndigheder kan fra sag til sag udelukke anvendelse af SEC-IRBA, når securitiseringer har yderst komplekse eller risikobetonede karakteristika. Med henblik herpå kan følgende betragtes som yderst komplekse eller risikobetonede karakteristika:
 - a) kreditforbedring, som kan udhules af andre årsager end porteføljetab
 - b) puljer af underliggende eksponeringer med en høj grad af intern korrelation som følge af koncentrerede eksponeringer mod enkeltstående sektorer eller geografiske områder
 - c) transaktioner, hvor tilbagebetaling af securitiseringspositioner i høj grad afhænger af risikofaktorer, som ikke er afspejlet i K_{IRB} , eller
 - d) yderst komplekse tabsallokeringer mellem trancher.

Artikel 259

Beregning af risikovægtet eksponering efter SEC-IRBA

1. Efter SEC-IRBA beregnes den risikovægtede eksponering for en securitiseringsposition ved at gange eksponeringsværdien for positionen som beregnet i henhold til artikel 248 med den relevante risikovægt fastsat som følger og i alle tilfælde omfattet af en bundgrænse på 15 %:

$$RW = 1250 \% \quad \text{når } D \leq K_{IRB}$$

$$RW = 12,5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})} \quad \text{når } A \geq K_{IRB}$$

$$RW = \left[\left(\frac{K_{IRB} - A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \right] + \left[\left(\frac{D - K_{IRB}}{D - A} \right) \cdot 12,5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})} \right] \quad \text{når } A < K_{IRB} < D$$

hvor:

K_{IRB} er kapitalkravet for puljen af underliggende eksponeringer som defineret i artikel 255

D er detachment point som fastsat i henhold til artikel 256

A er attachment point som fastsat i henhold til artikel 256.

$$K_{SSFA(K_{IRB})} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u - l)}$$

hvor:

$$a = -(1 / (p \cdot K_{IRB}))$$

$$u = D - K_{IRB}$$

$$l = \max (A - K_{IRB}; 0)$$

hvor:

$$p = \max [0,3; (A + B \cdot (1/N) + C \cdot K_{IRB} + D \cdot LGD + E \cdot M_T)]$$

hvor:

N er det faktiske antal eksponeringer i puljen af underliggende eksponeringer beregnet i henhold til stk. 4

LGD er det eksponeringsvægtede gennemsnitlige tab givet misligholdelse for puljen af underliggende eksponeringer beregnet i henhold til stk. 5

M_T er tranchens løbetid som fastsat i henhold til artikel 257

parametrene A , B , C , D og E fastsættes i henhold til følgende opslagstabel:

		A	B	C	D	E
Ikkedetail	Foranstillet, granuleret ($N \geq 25$)	0	3,56	-1,85	0,55	0,07
	Foranstillet, ikkegranuleret ($N < 25$)	0,11	2,61	-2,91	0,68	0,07
	Ikkeforanstillet, granuleret ($N \geq 25$)	0,16	2,87	-1,03	0,21	0,07
	Ikkeforanstillet, ikkegranuleret ($N < 25$)	0,22	2,35	-2,46	0,48	0,07
Detail	Foranstillet	0	0	-7,48	0,71	0,24
	Ikkeforanstillet	0	0	-5,78	0,55	0,27

2. Hvis den underliggende IRB-pulje både omfatter detail- og ikkedetaileksponeringer, opdeles puljen i en detail- og en ikkedetailunderpulje, og for hver underpulje estimeres der et særskilt p -parameter (og de tilsvarende inputparametre N , K_{IRB} og LGD). Derefter beregnes der et vægtet gennemsnitligt p -parameter for transaktionen på basis af p -parametrene for hver underpulje og den nominelle størrelse af eksponeringerne i hver underpulje.

3. Når institutter anvender SEC-IRBA i forbindelse med en blandet pulje, baseres beregningen af p-parameteret udelukkende på de underliggende eksponeringer, som er omfattet af IRB-metoden. Der ses i denne forbindelse bort fra de underliggende eksponeringer, som er omfattet af standardmetoden.
4. Det faktiske antal eksponeringer (N) beregnes som følger:

$$N = \frac{(\sum_i EAD_i)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

hvor EAD_i svarer til den eksponering givet misligholdelse, der er knyttet til instrument nr. i i puljen.

Flere eksponeringer mod den samme låntager konsolideres og behandles som en enkelt eksponering.

5. Det eksponeringsvægtede gennemsnitlige LDG beregnes som følger:

$$LGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

hvor LGD_i svarer til det gennemsnitlige LGD i tilknytning til alle eksponeringer mod låntager nr. i.

Hvor kredit- og udvandingsrisici for erhvervede fordringer håndteres i aggregeret form inden for en securitisering, beregnes LGD-inputtet som et vægtet gennemsnit af LGD for kreditrisikoen og 100 % af LGD for udvandingsrisiko. Vægtene skal være de separate kapitalgrundlagskrav i forbindelse med IRB-metoden i relation til henholdsvis kreditrisikoen og udvandingsrisikoen. I den forbindelse kan en fælles reservefond eller overkollateralisering til dækning af tab enten som følge af kredit- eller misligholdelsesrisici betragtes som en indikator for, at disse risici håndteres i aggregeret form.

6. Når den største underliggende eksponeringsvægtede andel af puljen (C_1) ikke svarer til mere end 3 %, kan institutter anvende følgende forenklede metode til at beregne N og de eksponeringsvægtede gennemsnitlige LGD'er: Dette udtrykkes som en værdi mellem nul og et:

$$N = \left(C_1 \cdot C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m - 1} \right) \cdot \max\{1 - m \cdot C_1, 0\} \right)^{-1}$$

LGD = 0,50

hvor

C_m angiver den eksponeringsvægtede andel af summen af de største m -eksponeringer. Dette udtrykkes som en værdi mellem nul og et, og

m fastsættes af instituttet.

Hvis kun C_1 er tilgængelig og ikke er mere end 0,03, kan instituttet fastsætte LGD som 0,50 og N som $1/C_1$.

7. Når positionen har sikkerhed i en blandet pulje, som opfylder betingelserne i artikel 258, stk. 1, litra a), beregner instituttet kapitalgrundlagskravet for den underliggende pulje af eksponeringer som følger:

$$d \cdot K_{IRB} + (1-d) \cdot K_{SA},$$

hvor

d er den andel af størrelsen af de underliggende eksponeringer, for hvilken banken kan beregne KIRB i forhold til størrelsen af alle underliggende eksponeringer. d udtrykkes som en værdi mellem nul og et, og

K_{IRB} og K_{SA} er som defineret i artikel 255.

8. Når institutter har en securitiseringsposition i form af en afdækning af markedsrisici såsom en transaktion i et rente- eller valutaderivat, kan de tildele transaktionen i dette derivat en afledt risikovægt svarende til risikovægten for referencepositionen beregnet i henhold til denne artikel.

I forbindelse med første afsnit er referencepositionen den position, som i alle henseender er sidestillet med derivatet, eller i mangel af en sådan sidestillet position den position, som er umiddelbart efterstillet derivatet.

Artikel 260

Behandling af STS-securitiseringer efter SEC-IRBA

Efter SEC-IRBA beregnes risikovægten for en position i STS-securitiseringer i henhold til artikel 259, dog med følgende ændringer:

bundgrænse for risikovægt for foranstillede securitiseringspositioner = 10 %

$$p = \max [0,3; 0,5 \cdot (A + B \cdot (1/N) + C \cdot K_{IRB} + D \cdot LGD + E \cdot M_T)]$$

Artikel 261

Beregning af risikovægtet eksponering efter den eksterne ratingbaserede metode (SEC-ERBA)

1. Efter SEC-ERBA beregnes den risikovægtede eksponering i en securitiseringsposition ved at gange eksponeringsværdien for positionen som beregnet i henhold til artikel 248 med den relevante risikovægt i henhold til denne artikel.
2. Ved eksponeringer med kortsigtede kreditvurderinger, eller når en rating baseret på en kortsigtet kreditvurdering kan afledes i henhold til stk. 7, finder følgende risikovægte anvendelse:

Tabel 1

Kreditkvalitetstrin	1	2	3	Alle andre ratings
Risikovægt	15 %	50 %	100 %	1 250 %

3. Ved eksponeringer med langsigtede kreditvurderinger, eller når en rating baseret på en langsigtet kreditvurdering kan afledes i henhold til stk. 7, finder risikovægtene i tabel 2 anvendelse, behørigt justeret for trancheløbetid (M_T) i henhold til artikel 257 og stk. 4 og ved ikkeforanstillede trancher for tranchetykkelse i henhold til stk. 5:

Tabel 2

Kreditkvalitetstri n	Foranstillet tranche		Ikkeforanstillet (tynd) tranche	
	<i>Trancheløbetid (M_T)</i>		<i>Trancheløbetid (M_T)</i>	
	<i>1 år</i>	<i>5 år</i>	<i>1 år</i>	<i>5 år</i>
1	15 %	20 %	15 %	70 %
2	15 %	30 %	15 %	90 %
3	25 %	40 %	30 %	120 %
4	30 %	45 %	40 %	140 %
5	40 %	50 %	60 %	160 %
6	50 %	65 %	80 %	180 %
7	60 %	70 %	120 %	210 %
8	75 %	90 %	170 %	260 %
9	90 %	105 %	220 %	310 %
10	120 %	140 %	330 %	420 %
11	140 %	160 %	470 %	580 %
12	160 %	180 %	620 %	760 %
13	200 %	225 %	750 %	860 %
14	250 %	280 %	900 %	950 %
15	310 %	340 %	1 050 %	1 050 %
16	380 %	420 %	1 130 %	1 130 %
17	460 %	505 %	1 250 %	1 250 %
Alle andre	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

4. Institutter fastsætter risikovægten for trancher med en løbetid på mellem et og fem år ved brug af linear interpolation mellem risikovægtene for en løbetid på henholdsvis et og fem år i henhold til tabel 2.

5. Institutter tager højde for tranchetykkelse ved at beregne risikovægten for ikkeforanstillede trancher som følger:

$$RW = [RW \text{ efter justering for løbetid i henhold til stk. 4}] \cdot [1 - \min(T; 50 \%)]$$

hvor

T = tranchens tykkelse udtrykt som D – A

hvor

D er detachment point som fastsat i henhold til artikel 256

A er attachment point som fastsat i henhold til artikel 256.

6. De risikovægte, der fremkommer for ikkeforanstillede trancher ved anvendelse af stk. 3, 4 og 5, er omfattet af en bundgrænse på 15 %. Endvidere må risikovægtene ikke være mindre end den risikovægt, der svarer til en hypotetisk foranstillet tranche i den samme securitisering med den samme kreditvurdering og løbetid.
7. Med henblik på brug af afledte ratings skal et institut ved en ikkekeratet position anvende en afledt kreditvurdering, der svarer til kreditvurderingen for de ratede referencepositioner, som opfylder samtlige følgende betingelser:
- a) referencepositionen skal i alle henseender være sidestillet med den ikkekeratede securitiseringsposition eller i mangel af en sidestillet position med den referenceposition, der er umiddelbart efterstillet den ikkekeratede position
 - b) referencepositionen er ikke omfattet af eventuelle tredjepartsgarantier eller andre former for kreditforbedring, som ikke er tilgængelige for den ikkekeratede position
 - c) referencepositionens løbetid skal være lig med eller længere end for den pågældende ikkekeratede position
 - d) alle afledte ratings skal ajourføres regelmæssigt for at afspejle eventuelle ændringer i kreditvurderingen af referencepositionen.

8. Når institutter har en securitiseringsposition i form af en afdækning af markedsrisici såsom en transaktion i et rente- eller valutaderivat, kan de tildele transaktionen i dette derivat en afledt risikovægt svarende til risikovægten for referencepositionen beregnet i henhold til denne artikel.

I forbindelse med første afsnit er referencepositionen den position, som i alle henseender er sidestillet med derivatet, eller i mangel af en sådan sidestillet position den position, som er umiddelbart efterstillet derivatet.

Artikel 262

Behandling af STS-securitiseringer efter SEC-ERBA

1. Efter SEC-ERBA beregnes risikovægten for en position i STS-securitiseringer i henhold til artikel 261, jf. dog ændringerne i denne artikel.
2. Ved eksponeringer med kortsigtede kreditvurderinger, eller når en rating baseret på en kortsigtet kreditvurdering kan afledes i henhold til artikel 261, stk. 7, finder følgende risikovægte anvendelse:

Tabel 3

Kreditkvalitetstrin	1	2	3	Alle andre ratings
Risikovægt	10 %	35 %	70 %	1 250 %

3. Ved eksponeringer med langsigtede kreditvurderinger, eller når en rating baseret på en langsigtet kreditvurdering kan afledes i henhold til artikel 261, stk. 7, fastsættes risikovægtene i henhold til tabel 4, justeret for trancheløbetid (M_T) i henhold til artikel 257 og artikel 261, stk. 4, og ved ikkeforanstillede trancher for tranchetykkelse i henhold til artikel 261, stk. 5:

Tabel 4

Kreditkvalitetstri n	Foranstillet tranche		Ikkeforanstillet (tynd) tranche	
	<i>Trancheløbetid (M_T)</i>		<i>Trancheløbetid (M_T)</i>	
	<i>1 år</i>	<i>5 år</i>	<i>1 år</i>	<i>5 år</i>
1	10 %	15 %	15 %	50 %
2	10 %	20 %	15 %	55 %
3	15 %	25 %	20 %	75 %
4	20 %	30 %	25 %	90 %
5	25 %	35 %	40 %	105 %
6	35 %	45 %	55 %	120 %
7	40 %	45 %	80 %	140 %
8	55 %	65 %	120 %	185 %
9	65 %	75 %	155 %	220 %
10	85 %	100 %	235 %	300 %
11	105 %	120 %	355 %	440 %
12	120 %	135 %	470 %	580 %
13	150 %	170 %	570 %	650 %
14	210 %	235 %	755 %	800 %
15	260 %	285 %	880 %	880 %
16	320 %	355 %	950 %	950 %
17	395 %	430 %	1 250 %	1 250 %
Alle andre	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

Artikel 263

Beregning af risikovægtet eksponering efter standardmetoden for securitiseringer (SEC-SA)

1. Efter SEC-SA beregnes den risikovægtede eksponering for en securitisering ved at gange eksponeringsværdien for positionen som beregnet i henhold til artikel 248 med den relevante risikovægt fastsat som følger og i alle tilfælde omfattet af en bundgrænse på 15 %:

$$RW = 1250 \% \quad \text{når } D \leq K_A$$

$$RW = 12,5 \cdot K_{SSFA(K_A)} \quad \text{når } A \geq K_A$$

$$RW = \left[\left(\frac{K_A - A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \right] + \left[\left(\frac{D - K_A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \cdot K_{SSFA(K_A)} \right] \quad \text{når } A < K_A < D$$

hvor:

D er detachment point som fastsat i henhold til artikel 256

A er attachment point som fastsat i henhold til artikel 256.

K_A er et parameter beregnet i henhold til stk. 2

$$K_{SSFA(K_A)} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u - l)}$$

hvor:

$$a = -(1 / (p \cdot K_A))$$

$$u = D - K_A$$

$$l = \max (A - K_A; 0)$$

$p = 1$ for en securitiseringseksponering, som ikke er en resecuritiseringseksponering.

2. I forbindelse med stk. 1 beregnes K_A som følger:

$$K_A = (1 - W) \cdot K_{SA} + W \cdot 0.5$$

hvor:

K_{SA} er kapitalkravet for den underliggende pulje som defineret i artikel 255

W er forholdet mellem summen af:

- a) den nominelle værdi af misligholdte underliggende eksponeringer, og
- b) den nominelle værdi af alle underliggende eksponeringer. I denne forbindelse forstås ved misligholdt eksponering en underliggende eksponering, som enten: i) er forfalden med 90 dage eller derover, ii) er omfattet af konkurs- eller insolvensbehandling, iii) er omfattet af tvangsrealisation eller tilsvarende procedurer eller iv) er misligholdt i henhold til dokumentationen vedrørende securitiseringen.

Når institutter for 5 % af de underliggende eksponeringer i puljen eller derunder ikke har kendskab til status med hensyn til overtrædelse af kontraktvilkår, kan de anvende SEC-SA, dog med følgende justering i beregningen af K_A :

$$K_A = \left(\frac{EAD_{\text{Subpool 1 where W known}}}{EAD_{\text{Total}}} \times K_A^{\text{Subpool 1 where w known}} \right) + \frac{EAD_{\text{Subpool 2 where W unknown}}}{EAD_{\text{Total}}}$$

Når institutter for over 5 % af de underliggende eksponeringer i puljen ikke har kendskab til status med hensyn til overtrædelse af kontraktvilkår, skal positionen inden for securitiseringen risikovægtes med 1 250 %.

3. Når institutter har en securitiseringsposition i form af en afdækning af markedsrisici såsom en transaktion i et rente- eller valutaderivat, kan de tildele transaktionen i dette derivat en afledt risikovægt svarende til risikovægten for referencepositionen beregnet i henhold til denne artikel.

I forbindelse med dette afsnit er referencepositionen den position, som i alle henseender er sidestillet med derivatet, eller i mangel af en sådan sidestillet position den position, som er umiddelbart efterstillet transaktionen i derivatet.

Artikel 264

Behandling af STS-securitiseringer efter SEC-SA

Efter SEC-SA beregnes risikovægten for en position i STS-securitiseringer i henhold til artikel 263, dog med følgende ændringer:

bundgrænse for risikovægt for foranstillede securitiseringspositioner = 10 %

$p = 0,5$

Artikel 265

Den interne vurderingsmetode (IAA) - anvendelsesområde og operationelle krav

1. Institutter kan beregne den risikovægtede eksponering for ikke ratede positioner i ABCP-programmer efter IAA i henhold til artikel 266, hvis de er meddelt tilladelse af de kompetente myndigheder i henhold til stk. 2. Hvis et institut har modtaget en tilladelse i henhold til artikel 265, stk. 2, og en særlig position i et ABCP-program henhører under anvendelsesområdet for den pågældende tilladelse, anvender instituttet IAA til beregningen af denne positions risikovægtede eksponering.
2. De kompetente myndigheder meddeler institutter tilladelse til at anvende IAA inden for et klart afgrænset område, hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt:
 - a) Alle positioner i gældsrevet, der udstedes under ABCP-programmet, er ratede positioner.
 - b) Den interne vurdering af positionens kreditkvalitet afspejler den offentligt tilgængelige vurderingsmetode, der anvendes af en eller flere ECAI'er i forbindelse med rating af securitiseringspositioner eller underliggende eksponeringer af den samme type.

- ba) Det gældsbrief, der udstedes under ABCP-programmet, udstedes hovedsagelig til tredjepartsinvestorer.
- c) Instituttets interne vurderingsprocedure er mindst lige så konservativ som de offentligt tilgængelige vurderinger foretaget af de ECAI'er, som har udarbejdet en ekstern rating for det gældsbrief, der er udstedt i forbindelse med ABCP-programmet, navnlig med hensyn til stressfaktorer og andre relevante kvantitative elementer.
- d) Instituttets interne vurderingsmetode tager hensyn til alle relevante offentligt tilgængelige ratingmetoder anvendt af ECAI'er, som vurderer ABCP-programmets gældsbrief, og omfatter ratingklasser, som svarer til de kreditvurderinger, der er foretaget af ECAI'er. Instituttet skal internt registrere en redegørelse for, hvordan kravene i dette litra er opfyldt, og opdatere en sådan redegørelse regelmæssigt.
- e) Instituttet anvender den interne vurderingsmetode med henblik på intern risikostyring, herunder i forbindelse med procedurerne for beslutningstagning, information af ledelsen samt allokering af intern kapital.
- f) Interne eller eksterne revisorer, et ECAI eller instituttets interne afdeling for kreditrevision eller risikostyring gennemgår regelmæssigt den interne vurderingsprocedure og kvaliteten af de interne vurderinger af den kreditkvalitet, der tildeles instituttets eksponeringer i et ABCP-program.
- g) Instituttet registrerer resultaterne af sine interne ratings over tid for at evaluere resultaterne af sin interne vurderingsmetode og foretager eventuelle tilpasninger af denne metode, når resultaterne inden for eksponeringerne rutinemæssigt adskiller sig fra de i henhold til de interne ratings beregnede.

- h) ABCP-programmet omfatter bevillingsstandards og standarder for passivforvaltning i form af retningslinjer til programadministratoren, der som minimum vedrører:
 - i) kriterierne for godkendelse af aktiver, jf. dog litra i)
 - ii) eksponeringernes type og økonomiske værdi, der følger af adgangen til likviditetsfaciliteter og kreditforbedringer
 - iii) fordelingen af tab mellem securitiseringspositionerne i ABCP-programmet
 - iv) den juridiske og økonomiske isolation af de overførte aktiver fra den enhed, der sælger aktiverne.
- i) ABCP-programmets kriterier for godkendelse af aktiver skal som minimum:
 - i) udelukke anskaffelse af aktiver, der er betydeligt over forfald eller misligholdt
 - ii) begrænse uforholdsmæssig koncentration på enkelte låntagere eller geografiske områder
 - iii) begrænse restløbetiden af de aktiver, der kan anskaffes.
- j) Der foretages en analyse af kreditrisiko- og forretningsprofilen for sælgeren af aktivet, der som minimum omfatter en vurdering af sælgerens:
 - i) hidtidige og forventede økonomiske resultater
 - ii) den nuværende markedsposition og forventet fremtidig konkurrenceevne
 - iii) gearing, pengestrømme, rentedækning og risikoring
 - iv) bevillingsstandards, muligheder for gældsafvikling samt inddrivelsesprocedurer.

- k) ABCP-programmet omfatter inddrivelsespolitikker og -procedurer, der tager hensyn til administrationsselskabets operationelle muligheder og kreditværdighed, og har elementer, som begrænser risici i forbindelse med sælgers og administrationsselskabets resultater. Med henblik på dette litra kan risici i forbindelse med resultater begrænses med udløsende værdier baseret på sælgers eller administrationsselskabets aktuelle kreditkvalitet for at udelukke sammenblanding af midler i tilfælde af sælgers eller administrationsselskabets misligholdelse.
 - l) Ved det aggregerede estimat af tab på en pulje af aktiver, som kan erhverves i forbindelse med ABCP-programmet, tages der hensyn til alle potentielle risikokilder, såsom kreditrisikoen og udvandringsrisikoen.
 - m) Hvis omfanget af den kreditforbedring, som sælger står for, udelukkende er baseret på kreditrelaterede tab, og udvandringsrisikoen har central betydning for den pågældende pulje af aktiver, omfatter ABCP-programmet en separat reserve til udvandringsrisikoen.
 - n) Omfanget af det krævede niveau for kreditforbedring i ABCP-programmet beregnes under hensyntagen til adskillige års historiske oplysninger, herunder tab, forfaldne beløb, udvandringer samt omsætningstakten for fordringerne.
 - o) ABCP-programmet omfatter strukturelle elementer ved anskaffelse af eksponeringer med henblik på at begrænse den potentielle forringelse af kreditkvaliteten af den underliggende portefølje. Sådanne elementer kan omfatte udløsende værdier for nedtrapning, der specifikt vedrører en pulje af eksponeringer.
 - p) Instituttet evaluerer den underliggende aktivpuljes karakteristika, f.eks. dens vægtede gennemsnitskreditvurdering, og identificerer eventuel koncentration på enkelte låntagere eller geografiske områder og aktivpuljens diversifikation.
3. Hvis instituttets afdelinger for intern revision, kreditrevision eller risikostyring foretager den gennemgang, der er omhandlet i stk. 2, litra f), skal disse afdelinger være uafhængige af de interne afdelinger i instituttet, som beskæftiger sig med ABCP-programmet, samt af kunderelationer.

4. Institutter, som har fået tilladelse til at anvende IAA, må ikke vende tilbage til at benytte andre metoder for positioner, som henhører under anvendelsesområdet for IAA, medmindre samtlige følgende betingelser er opfyldt:
- a) Instituttet har over for den kompetente myndighed godtgjort, at instituttet har god grund til at gøre det.
 - b) Instituttet er forudgående blevet meddelt tilladelse af den kompetente myndighed.

Artikel 266

Beregning af risikovægte eksponering efter IAA

1. Efter IAA skal instituttet placere den ikke ratede position i ABCP i en af de ratingklasser, der beskrives i artikel 265, stk. 2, litra d), på grundlag af sin interne vurdering. Positionen skal tildeles en afledt rating, der er den samme som de kreditvurderinger, der svarer til det ratingniveau, der fastlægges i artikel 265, stk. 2, litra d).
2. Den i henhold til stk. 1 afledte rating skal mindst svare til "investment grade" eller bedre på det tidspunkt, hvor den først tildeles, og skal anses for at svare til en gyldig kreditvurdering foretaget af et ECAI i forbindelse med beregningen af den risikovægtede eksponering i henhold til artikel 261 eller 262.

UNDERAFDELING 4
LOFTER FOR SECURITISERINGSPOSITIONER

Artikel 267

Maksimumsrisikovægte for foranstillede securitiseringspositioner: Gennemsnigtsmetoden

1. Institutter, som til enhver tid har kendskab til de underliggende eksponeringers sammensætning, kan tildele den foranstillede securitiseringsposition en maksimumsrisikovægt svarende til den eksponeringsvægtede gennemsnitsrisikovægt, som ville finde anvendelse på de underliggende eksponeringer, hvis de ikke var securitiseret.
2. I forbindelse med puljer af underliggende eksponeringer, hvor instituttet udelukkende anvender standardmetoden eller IRB-metoden, svarer den foranstillede securitiseringspositions maksimumsrisikovægt til den eksponeringsvægtede gennemsnitsrisikovægt, som ville finde anvendelse på de underliggende eksponeringer i henholdsvis kapitel 2 eller 3, hvis de ikke var securitiseret.

I forbindelse med blandede puljer beregnes maksimumsrisikovægten som følger:

- a) hvis instituttet anvender SEC-IRBA, tildeles den del af den underliggende pulje, der er omfattet af standardmetoden, og den del af den underliggende pulje, der er omfattet af IRB-metoden, hver især den tilsvarende risikovægt for henholdsvis standardmetoden og IRB-metoden
 - b) hvis instituttet anvender SEC-SA eller SEC-ERBA, svarer maksimumsrisikovægten for foranstillede securitiseringspositioner til den vægtede gennemsnitsrisikovægt, der finder anvendelse efter standardmetoden, for de underliggende eksponeringer.
3. Med henblik på denne artikel omfatter den risikovægt, som ville finde anvendelse i forbindelse med IRB-metoden i henhold til kapitel 3:
 - a) det forventede tab ganget med 12,5 i forhold til
 - b) eksponeringsværdien af de underliggende eksponeringer.

4. Hvis den maksimumsrisikovægt, der beregnes i henhold til stk. , bliver lavere end de bundgrænser for risikovægt, der er omhandlet i artikel 259-264, anvendes førstnævnte i stedet.

Artikel 268

Maksimumskapitalkrav

1. Et eksponeringsleverende institut, et organiserende institut og andre institutter, som anvender SEC-IRBA, og et eksponeringsleverende institut og et organiserende institut, som anvender SEC-ERBA eller SEC-SA, kan anvende et maksimumskapitalkrav for den securitiseringsposition, der besiddes, svarende til de kapitalkrav, som ville blive beregnet i henhold til kapitel 2 eller 3 for de underliggende eksponeringer, hvis de ikke var securitiseret. Ved anvendelsen af denne artikel omfatter kapitalkravet i forbindelse med IRB-metoden værdien af de forventede tab i tilknytning til de eksponeringer, der er beregnet i henhold til kapitel 3, og værdien af uventede tab ganget med en faktor på 1,06.
2. I forbindelse med blandede puljer fastsættes maksimumskapitalkravet ved at beregne det eksponeringsvægtede gennemsnit af kapitalkravet for den del af de underliggende eksponeringer, der er omfattet af IRB-metoden, og den del af de underliggende eksponeringer, der er omfattet af standardmetoden, i henhold til stk. 1.

3. Maksimumskapitalkravet fremkommer ved at gange det beløb, der beregnes i henhold til stk. 1 eller 2, med den største interesseandel, som instituttet besidder, i den relevante tranche (V), udtrykt som en procentdel og beregnet som følger:
- a) V svarer for institutter, som besidder en eller flere securitiseringspositioner i en enkelt tranche, til forholdet mellem den nominelle værdi af de securitiseringspositioner, som instituttet besidder i den givne tranche, og tranchens nominelle værdi
 - b) V svarer for institutter, som besidder securitiseringspositioner i forskellige trancher, til den maksimale interesseandel på tværs af trancher. I den forbindelse beregnes interesseandelen for hver af de forskellige trancher som omhandlet i litra a)
4. Ved beregning af maksimumskapitalkravet for en securitiseringsposition i henhold til denne artikel trækkes hele værdien af eventuel gevinst ved salg og kreditforbedrende interest-only strips, der fremkommer ved securitiseringstransaktionen, fra de egentlige kernekapitalposter, jf. artikel 36, stk. 1, litra k).

UNDERAFDELING 5
DIVERSE BESTEMMELSER

Artikel 269
Resecuritiseringer

1. I forbindelse med positioner i en resecuritisering skal institutter anvende SEC-SA i henhold til artikel 263, med følgende ændringer:
 - a) $W = 0$ for enhver eksponering mod en securitiseringstranche i den underliggende pulje af eksponeringer
 - b) $p = 1,5$
 - c) den risikovægt, der fremkommer, er omfattet af en bundgrænse på 100 %.
2. K_{SA} for de underliggende securitiseringseksponeringer beregnes i henhold til underafdeling 2.
3. Maksimumskapitalkravene i underafdeling 4 finder ikke anvendelse på resecuritiseringspositioner.
4. Når puljen af underliggende eksponeringer består af en blanding af securitiseringstrancher og andre typer aktiver, fastsættes K_A -parameteret som det nominelle eksponeringsvægtede gennemsnit af K_A beregnet særskilt for hver enkelt undergruppe af eksponeringer.

Artikel 270

Foranstillede positioner i SMV-securitiseringer

Et eksponeringsleverende institut kan beregne den risikovægtede eksponering i forbindelse med en securitiseringsposition i henhold til artikel 260, 262 eller 264, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) Securitiseringsen opfylder, **hvor dette er relevant**, kravene for STS-securitiseringer i kapitel 3, afdeling 1, i [securitiseringsforordningen], bortset fra artikel 8, stk. 1.
- b) Positionen betragtes som den foranstillede securitiseringsposition.
- c) Securitiseringsen har sikkerhed i en pulje af eksponeringer mod selskaber, forudsat at mindst 80 % heraf for så vidt angår porteføljebalance betragtes som SMV'er som defineret i artikel 501 på tidspunktet for securitiseringens udstedelse eller, hvis der er tale om revolverende securitiseringer, på det tidspunkt, hvor en eksponering er føjet til securitiseringen.
- d) Kreditrisikoen i tilknytning til de positioner, som det eksponeringsleverende institut ikke beholder, overføres ved en garanti eller en regaranti, der opfylder kravene til ufinansieret kreditrisikoafdækning i kapitel 4 i forbindelse med standardmetoden for kreditrisiko.
- e) Garantistilleren eller regarantistilleren er en medlemsstats centralregering eller centralbank, en multilateral udviklingsbank, en international organisation eller en støtteenhed, forudsat at eksponeringerne mod garantistilleren eller regarantistilleren kan tildeles en risikovægt på 0 % i henhold til tredje del, kapitel 2.

Artikel 270a

Supplerende risikovægt

1. Opfylder et institut ikke i alt væsentligt kravene i kapitel 2 i [securitiseringsforordningen] på grund af instituttets uagtsomhed eller undladelse, pålægger de kompetente myndigheder en forholdsmæssig supplerende risikovægt på mindst 250 % (og højst 1 250 %) af den risikovægt, som finder anvendelse på de relevante securitiseringspositioner i henhold til artikel 247, stk. 6, eller artikel 337, stk. 3. Risikovægten forhøjes gradvis for hver efterfølgende overtrædelse af bestemmelserne om due diligence. De kompetente myndigheder tager hensyn til de i artikel 4, stk. 4, i [securitiseringsforordningen] omhandlede undtagelser for visse securitiseringer ved at nedsætte den risikovægt, de ellers ville pålægge i henhold til denne artikel hvad angår securitiseringer, for hvilke artikel 4, stk. 4, i [securitiseringsforordningen] finder anvendelse.
2. EBA kan udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fremme konvergens af tilsynspraksis med hensyn til gennemførelsen af stk. 1, herunder de foranstaltninger, der skal træffes i tilfælde af overtrædelser af forpligtelserne hvad angår due diligence og risikostyring.
3. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i stk. 2 omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

AFDELING 4

EKSTERNE KREDITVURDERINGER

Artikel 270b

Anvendelse af kreditvurderinger fra ECAI'er

Institutter kan kun benytte kreditvurderinger til at bestemme risikovægten af en securitiseringsposition i overensstemmelse med dette kapitel, hvis kreditvurderingen er udstedt eller er godkendt af et ECAI i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1060/2009.

Artikel 270c

Krav, som skal opfyldes ved kreditvurderinger foretaget af ECAI'er

Institutter anvender kun en kreditvurdering foretaget af et ECAI til beregning af den risikovægtede eksponering i henhold til afdeling 3, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) Der må ikke være forskel mellem de typer af betalinger, der afspejles i kreditvurderingen, og de typer af betalinger, som instituttet er berettiget til i henhold til den kontrakt, der ligger til grund for den pågældende securitiseringsposition.
- b) ECAI'et offentliggør kreditvurderingerne og oplysninger om tabs- og likviditetsanalyser, vurderingers følsomhed over for ændringer i underliggende vurderingsforudsætninger, herunder udviklingen i underliggende eksponeringer, og om procedurerne, metoderne, hypoteserne og de centrale elementer, der ligger til grund for kreditvurderingerne i henhold til forordning (EU) nr. 1060/2009. I forbindelse med dette litra anses oplysninger for at være offentligt tilgængelige, hvis de offentliggøres i et tilgængeligt format. Oplysninger, der kun stilles til rådighed for et begrænset antal enheder, anses ikke for at være offentligt tilgængelige.
- c) Kreditvurderingerne medtages i ECAI'ets transitionsmatrice.

- d) Kreditvurderingerne baseres ikke helt eller delvist på ufinansieret støtte, som instituttet selv har stillet til rådighed. Hvis en position baseres helt eller delvist på ufinansieret støtte, skal instituttet betragte den pågældende position til beregning af den risikovægtede eksponering for denne position i henhold til afdeling 3, som om den ikke var kreditvurderet.
- e) ECAI'et har forpligtet sig til at offentliggøre redegørelser for, hvordan udviklingen i underliggende eksponeringer indvirker på kreditvurderingen.

Artikel 270d

Brug af kreditvurderinger

1. Et institut kan udpege et eller flere ECAI'er, hvis kreditvurderinger skal anvendes ved beregning af dets risikovægtede eksponeringer i henhold til dette kapitel (et "udpeget ECAI").
2. Et institut benytter kreditvurderinger af sine securitiseringspositioner konsistent og ikke selektivt og skal i den forbindelse opfylde følgende krav:
 - a) Et institut benytter ikke ét ECAI's kreditvurderinger til sine positioner i nogle trancher og et andet ECAI's kreditvurderinger til sine positioner i andre trancher inden for samme securitisering, uanset om disse er blevet ratet af det førstnævnte ECAI eller ej.
 - b) Hvis en position har to kreditvurderinger foretaget af udpegede ECAI'er, skal instituttet benytte den mindst fordelagtige kreditvurdering.
 - c) Hvis en position har tre kreditvurderinger eller flere foretaget af udpegede ECAI'er, skal instituttet benytte de to mest fordelagtige kreditvurderinger. Hvis de to mest fordelagtige vurderinger er forskellige, skal den mindst fordelagtige af de to benyttes.
 - d) Et institut må ikke aktivt anmode om tilbagetrækning af mindre fordelagtige vurderinger.

3. Hvis en securitiserings underliggende eksponeringer er omfattet af fuld eller delvis anerkendt kreditrisikoafdækning i henhold til kapitel 4, og virkningen af en sådan risikoafdækning kommer til udtryk i kreditvurderingen af en securitiseringsposition foretaget af et udpeget ECAI, skal instituttet benytte risikovægten i forbindelse med den pågældende kreditvurdering. Hvis den kreditrisikoafdækning, der er omhandlet i dette stykke, ikke er anerkendt i henhold til kapitel 4, godkendes kreditvurderingen ikke, og securitiseringspositionen behandles som ikke kreditvurderet.
4. Hvis en securitiseringsposition er omfattet af anerkendt kreditrisikoafdækning i henhold til kapitel 4, og virkningen af en sådan risikoafdækning kommer til udtryk i kreditvurderingen foretaget af et udpeget ECAI, skal instituttet behandle securitiseringspositionen, som om den ikke var kreditvurderet, og beregne den risikovægtede eksponering i henhold til kapitel 4.

Artikel 270e

Konvertering af securitisering

EBA kan udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på objektivt og konsistent at konvertere de kreditkvalitetstrin, der er omhandlet i dette kapitel, til de relevante kreditvurderinger foretaget af alle ECAI'er. EBA skal med henblik på denne artikel:

- a) sondre mellem de relative risikograder, som kommer til udtryk ved de enkelte vurderinger
- b) overveje kvantitative faktorer såsom misligholdelses- eller tabsprocenter samt de hidtidige resultater for de enkelte ECAI'ers kreditvurderinger for forskellige aktivklasser
- c) overveje kvalitative faktorer såsom rækken af transaktioner, der vurderes af det pågældende ECAI, metodologien og kreditvurderingernes betydning, navnlig om sådanne vurderinger tager højde for forventet tab eller første eurotab, og den rettidige betaling af renter eller den endelige betaling af renter

- d) forsøge at sikre, at securitiseringspositioner, for hvilke den samme risikovægtning anvendes på grundlag af kreditvurderinger foretaget af ECAI'er, er placeret på samme kreditkvalitetstrin.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i stk. 2 omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

- 8) Artikel 337 affattes således:

"Artikel 337

Kapitalgrundlagskrav for securitiseringsinstrumenter

1. For så vidt angår instrumenter i handelsbeholdningen, som er securitiseringspositioner, vægter instituttet sine nettopositioner som beregnet i overensstemmelse med artikel 327, stk. 1, med 8 % af den risikovægt, instituttet ville anvende til positionen uden for sin handelsbeholdning i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 5, afdeling 3.
2. Estimer af PD og LGD kan ved fastsættelse af risikovægte med henblik på stk. 1 udarbejdes på basis af estimer, der fremkommer ved anvendelse af en intern model for forøget misligholdelses- og migreringsrisiko i et institut, der har fået tilladelse til at anvende en intern model i forbindelse med gældsinstrumenters specifikke risiko. Dette alternativ må kun anvendes, hvis de kompetente myndigheder har givet tilladelse hertil, idet en sådan tilladelse gives, hvis sådanne estimer opfylder de kvantitative krav for IRB-metoden, der er fastsat i afdeling II, kapitel 3.

I henhold til artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 udsteder EBA retningslinjer for brugen af estimer for PD og LGD som input, når disse estimer er baseret på en intern model for forøget misligholdelses- og migreringsrisiko.

3. For securitiseringspositioner, som ville få tildelt en supplerende risikovægt i henhold til artikel 247, stk. 6, anvendes 8 % af den samlede risikovægt.
4. Instituttet adderer sine vægtede positioner, der fremkommer ved anvendelse af stk. 1, 2 og 3, uanset om de er lange eller korte, for at beregne kapitalgrundlagskravet i relation til specifik risiko, dog ikke securitiseringspositioner omfattet af artikel 338, stk. 4.
5. Når et eksponeringsleverende institut med hensyn til en traditionel securitisering ikke opfylder betingelserne for en væsentlig risikooverførsel i artikel 244, skal det i beregningen af kapitalgrundlagskravet medtage securitiseringens underliggende eksponeringer, som om disse eksponeringer ikke var securitiseret.

Når et eksponeringsleverende institut med hensyn til en syntetisk securitisering ikke opfylder betingelserne for en væsentlig risikooverførsel i artikel 245, skal det i beregningen af kapitalgrundlagskravet medtage securitiseringens underliggende eksponeringer, som om disse eksponeringer ikke var securitiseret, og skal med henblik på kreditrisikoafdækning se bort fra den syntetiske securitiserings virkning."

9) Femte del udgår.

10. *udgået*

11) I artikel 457 affattes litra c) således:

"c) kapitalgrundlagskravene i relation til securitisering, jf. artikel 242-270a".

12) Følgende indsættes som artikel 519a:

"Artikel 519a

Rapport

Kommissionen forelægger senest to år efter den [insert date of entry into force of this Regulation] Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af bestemmelserne i tredje del, afsnit II, kapitel 5, set i lyset af udviklingen i securitiseringsmarkederne, **om nødvendigt ledsaget af et lovgivningsforslag**. Rapporten skal navnlig indeholde en vurdering af den virkning, som hierarkiet af metoder **og funktionen af beregningen af den risikovægtede eksponering for securitiseringspositioner** i artikel 254 har på institutternes udstedelses- og investeringsaktivitet i securitiseringsmarkederne i Unionen, og af konsekvenserne for den finansielle stabilitet i Unionen og i medlemsstaterne. Rapporten skal også tage hensyn til den reguleringsmæssige udvikling i internationale fora, **navnlig for så vidt angår internationale standarder for securitiseringer**.

Artikel 2

Overgangsbestemmelser vedrørende udestående securitiseringspositioner

For så vidt angår udestående securitiseringspositioner kan institutter fortsat fra den dato, der er fastsat i artikel 3, stk. 2, indtil den 31. december 2019 anvende bestemmelserne i tredje del, afsnit II, kapitel 5, og i artikel 337 i forordning (EU) nr. 575/2013 i den udgave, der var gældende dagen før den dag, der er fastsat i artikel 3, stk. 2, forudsat at instituttet:

- a) senest den [fastsat dato] underretter den kompetente myndighed om, at det har til hensigt at anvende denne artikel
- b) anvender denne artikel på alle instituttets udestående securitiseringspositioner pr. den dato, der er fastsat i artikel 3, stk. 2.

Artikel 3

Ikrafttræden og anvendelsesdato

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
2. Denne forordning anvendes fra den [ikrafttrædelsesdatoen].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand
